

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๑

โรงเรียนวัดเวตวันธรรมาวาส
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีคำสั่งให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในโรงเรียน โดยแนวคิดของหลักสูตรเป็นหลักสูตรอิงมาตรฐานการเรียนรู้ กล่าวคือ กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน สำหรับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาไทยที่เน้นกระบวนการไปสู่การสร้างองค์ความรู้โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนทุกขั้นตอน ผู้เรียนจะได้ทำกิจกรรมที่หลากหลายทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคลโดยผู้สอนมีบทบาทในการวางแผนการเรียนรู้กระตุ้น แนะนำช่วยเหลือให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ซึ่งครูผู้สอนเป็นบุคคลสำคัญในการนำหลักสูตรไปใช้จึงต้องศึกษาเหตุผลในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเพื่อสร้างเจตคติที่ดีซึ่งจะช่วยให้พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพที่พึงประสงค์

ดังนั้น โรงเรียนวัดเวตวันธรรมาวาส จึงได้จัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพสูงขึ้น และสร้างความมั่นใจต่อผู้ปกครอง ชุมชน ให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้และเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

คณะกรรมการจัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	๒
สารบัญ	๓
ทำไมต้องเรียนภาษาไทย	๔
เรียนรู้อะไรในภาษาไทย	๔
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	๕
คุณภาพผู้เรียน	๕
ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	๗
สาระที่ ๑ การอ่าน	๗
สาระที่ ๒ การเขียน	๑๒
สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด	๑๖
สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย	๒๐
สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม	๒๔
คำอธิบายรายวิชา	๒๗
โครงสร้างรายวิชา	๓๔
อภิธานศัพท์	๗๔
คณะผู้จัดทำ	๘๒

ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

- **การอ่าน** การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไป ปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน
- **การเขียน** การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์
- **การฟัง การดู และการพูด** การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ
- **หลักการใช้ภาษาไทย** ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
- **วรรณคดีและวรรณกรรม** วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียม

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา
ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราว
ในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้า
อย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด
และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา
และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็น
คุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

✧ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง
คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน
เหตุการณ์ สรุปความรู้ ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมาย
ของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

✧ มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลา
ครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการ และมีมารยาทในการเขียน

✧ เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิด ความรู้สึก
เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสาร เล่าประสบการณ์ และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และ
มีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

✧ สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค
มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่ายๆ แต่งคำคล้องจอง
แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

✧ เข้าใจและสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดี และวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบท
ร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

- อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหาร จากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่างๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง รวมทั้งจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้ มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

- มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกดคำ แต่งประโยคและเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่างๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

- พูดแสดงความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูโฆษณาอย่างมีเหตุผล พูดตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่างๆ อย่างชัดเจน พูดรายงานหรือประเด็นค้นคว้าจาก การฟัง การดู การสนทนา และพูดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการดูและพูด

- สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ สำนวน คำพังเพยและสุภาษิต รู้และเข้าใจ ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยค และคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสี่ กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี ๑๑

- เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่น นำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดได้

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ	● การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ใน กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	๒. บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน	● การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ใน กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น - ประกอบด้วย - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ
	๓. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น
	๔. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน	- นิทาน - เรื่องสั้นๆ - บทร้องเล่นและบทเพลง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	๕. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	- นิทาน - เรื่องสั้นๆ - บทร้องเล่นและบทเพลง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
ป.๒	๖. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๗. บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน	● การอ่านเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ - ประกอบด้วย - เครื่องหมายสัญลักษณ์ต่างๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน - เครื่องหมายแสดงความปลอดภัยและแสดงอันตราย
	๘. มีมารยาท ในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ
ป.๒	๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ	● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมาย

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	ได้ถูกต้อง ๒. อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	ของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป. ๑ ไม่น้อยกว่า ๘๐๐ คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระที่ไม่ออกเสียง
	๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ๔. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ๕. แสดงความคิดเห็นและคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - นิทาน - เรื่องเล่าสั้น ๆ - บทเพลงและบทร้อยกรองง่ายๆ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน
	๖. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๗. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ	● การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ - การใช้สถานที่สาธารณะ - คำแนะนำการใช้เครื่องใช้ที่จำเป็นในบ้านและในโรงเรียน
	๘. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะโงกหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่านอยู่
ป.๓	๑. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว	● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป.๒ ไม่

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๒. อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	น้อยกว่า ๑,๒๐๐ คำ รวมทั้งคำที่เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง - คำพ้อง - คำพิเศษอื่นๆ เช่น คำที่ใช้ ท ธ ถ
	๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - นิทานหรือเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น
	๔. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ	- เรื่องเล่าสั้นๆ - บทเพลงและบทร้อยกรอง - บทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	๕. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	- ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันในท้องถิ่นและชุมชน
	๖. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๗. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ	● การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ - คำแนะนำต่างๆ ในชีวิตประจำวัน - ประกาศ ป้ายโฆษณา และคำขวัญ
	๘. อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ	● การอ่านข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ
ป.๔	๙. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะโงกหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่าน
	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง ๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยค	● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย - คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	และสำนวนจากเรื่องที่อ่าน	- คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำประสม - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - ประโยคที่มีสำนวนเป็นคำพังเพย สุภาษิต ปริศนาคำทาย และเครื่องหมายวรรคตอน ● การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ
	๓. อ่านเรื่องสั้นๆ ตามเวลาที่กำหนด และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ๕. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบ ๖. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - เรื่องสั้น ๆ - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - นิทานชาดก - บทความ - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - สารคดีและบันเทิงคดี
	๗. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๘. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน
	ป.๕ ๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง ๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นการบรรยาย และการพรรณนา ๓. อธิบายความหมายโดยนัย จากเรื่องที่อ่านอย่างหลากหลาย	● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - ข้อความที่เป็นการบรรยายและพรรณนา - ข้อความที่มีความหมายโดยนัย ● การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ
	๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ๕. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - วรรณคดีในบทเรียน - บทความ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต	- บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน
	๖. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ชี้แนะ และปฏิบัติตาม	● การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ชี้แนะ และปฏิบัติตาม เช่น - การใช้พจนานุกรม - การใช้วัสดุอุปกรณ์ - การอ่านฉลากยา - คู่มือและเอกสารของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน - ข่าวสารทางราชการ
	๗. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๘. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน
ป.๖	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง ๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นโวหาร	● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง ประกอบด้วย - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - วัน เดือน ปีแบบไทย - ข้อความที่เป็นโวหารต่างๆ - สำนวนเปรียบเทียบ ● การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ
	๓. อ่านเรื่องสั้นๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - เรื่องสั้น ๆ - นิทานและเพลงพื้นบ้าน - บทความ
	๕. อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต	- พระบรมราโชวาท - สารคดี - เรื่องสั้น - งานเขียนประเภทโน้มน้าว - บทโฆษณา

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		- ข่าว และเหตุการณ์สำคัญ ● การอ่านเร็ว
	๖. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม	● การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม - การใช้พจนานุกรม - การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในสังคม - ข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันในโรงเรียน และการ ใช้สถานที่สาธารณะในชุมชนและท้องถิ่น
	๗. อธิบายความหมายของข้อมูล จาก การอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ	● การอ่านข้อมูลจากแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ
	๘. อ่านหนังสือตามความสนใจ และ อธิบายคุณค่าที่ได้รับ	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๙. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบ
ต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตาม รูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	๒. เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยค ง่ายๆ	● การเขียนสื่อสาร - คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน - คำพื้นฐานในบทเรียน - คำคล้องจอง - ประโยคง่ายๆ
	๓. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และ บุคคล
ป.๒	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตาม รูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	๒. เขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับ	● การเขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับประสบการณ์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	ประสบการณ์	
	๓. เขียนเรื่องสั้นๆ ตามจินตนาการ	● การเขียนเรื่องสั้นๆ ตามจินตนาการ
	๔. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย
ป.๓	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียน ตัวอักษรไทย
	๒ เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน	● การเขียนบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของ คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่
	๓. เขียนบันทึกประจำวัน	● การเขียนบันทึกประจำวัน
	๔. เขียนจดหมายลาครู	● การเขียนจดหมายลาครู
	๕. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	● การเขียนเรื่องตามจินตนาการจากคำ ภาพ และหัวข้อที่กำหนด
	๖. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย
ป.๔	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	๒. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม	● การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำแนะนำ
	๓. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	● การนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน
	๔. เขียนย่อความจากเรื่องสั้นๆ	การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่างๆ ประกาศ จดหมาย คำสอน
	๕. เขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา	● การเขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๖. เขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า	● การเขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า
	๗. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	● การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
	๘. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน
	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
ป.๕	๒. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม	● การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำอวยพร ● - คำแนะนำและคำอธิบายแสดงขั้นตอน
	๓. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	● การนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน
	๔. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	● การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่างๆ ประกาศ แจ้งความ แถลงการณ์ จดหมาย คำสอน โอวาท คำปราศรัย
	๕. เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ	● การเขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ
	๖. เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นได้ตรงตามเจตนา	● การเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น
	๗. กรอกรายการต่างๆ	● การกรอกรายการ - ใบฝากเงินและใบถอนเงิน - ธนาณัติ ● - แบบฝากส่งพัสดุไปรษณีย์ภัณฑ์
	๘. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
	๙. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน
	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
ป.๖	๒. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม	● การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำอวยพร ● - ประกาศ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๓. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	การเขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิด
	๔. เขียนเรียงความ	● การเขียนเรียงความ
	๕. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	● การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่างๆ ประกาศ แจ้ง ความ แลกเปลี่ยน จดหมาย คำสอน โอวาท คำปราศรัยสุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง
	๖. เขียนจดหมายส่วนตัว	● การเขียนจดหมายส่วนตัว - จดหมายขอโทษ - จดหมายแสดงความขอบคุณ - จดหมายแสดงความเห็นใจ ● - จดหมายแสดงความยินดี
	๗. กรอกรูปแบบรายการต่างๆ	● การกรอกรูปแบบรายการ - แบบคำร้องต่างๆ - ใบสมัครศึกษาต่อ - แบบฝากส่งพัสดุและไปรษณียภัณฑ์
	๘. เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์	การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์
	๙. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑. ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ และปฏิบัติ	● การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่ง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	ตาม	ง่าย ๆ
	๒. ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง ๓. พูดย่อความคิดเห็นและ ความรู้สึกรู้จากเรื่องที่ฟังและดู	● การจับใจความและพุดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกรู้จากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็น ความรู้และความบันเทิง เช่น - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน - การ์ตูน - เรื่องขบขัน
	๔. พุดสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์	● การพุดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น - การแนะนำตนเอง - การขอความช่วยเหลือ - การกล่าวคำขอบคุณ - การกล่าวคำขอโทษ
	๕. มีมารยาทในการฟัง การดู และการ พุด	● มารยาทในการฟัง เช่น - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พุด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทาน ขณะที่ฟัง - ให้เกียรติผู้พุดด้วยการปรบมือ - ไม่พุดสอดแทรกขณะที่ฟัง ● มารยาทในการดู เช่น - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของ ผู้อื่น ● มารยาทในการพุด เช่น - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับ กาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พุดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพุด
ป.๒	๑. ฟังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน และ ปฏิบัติตาม	● การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งที่ ซับซ้อน
	๒. เล่าเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้ และความบันเทิง ๓. บอกสาระสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู ๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับ	● การจับใจความและพุดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกรู้จากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็น ความรู้และความบันเทิง เช่น - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	เรื่องที่ฟังและดู ๕. พุดแสดงความคิดเห็นและ ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	- นิทาน การ์ตูน และเรื่องขบขัน - รายการสำหรับเด็ก - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - เพลง
	๖. พุดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตาม วัตถุประสงค์	● การพุดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น - การแนะนำตนเอง - การขอความช่วยเหลือ - การกล่าวคำขอบคุณ - การกล่าวคำขอโทษ - การพุดขอร้องในโอกาสต่างๆ - การเล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน
	๗. มีมารยาทในการฟัง การดู และการ พุด	● มารยาทในการฟัง เช่น - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พุด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทาน ขณะที่ฟัง - ไม่พุดสอดแทรกขณะที่ฟัง ● มารยาทในการดู เช่น - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของ ผู้อื่น ● มารยาทในการพุด เช่น - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับ กาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พุดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพุด - ไม่พุดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับความอับอายหรือ เสียหาย
ป.๓	๑. เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง และดูทั้งที่เป็นความรู้และความ บันเทิง ๒. บอกสาระสำคัญจากการฟังและการ ดู ๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับ เรื่องที่ฟังและดู ๔. พุดแสดงความคิดเห็นและ	● การจับใจความและพุดแสดงความคิดเห็น และความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็น ความรู้และความบันเทิง เช่น - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน การ์ตูน เรื่องขบขัน - รายการสำหรับเด็ก - ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	ความรู้สึกรู้จักจากเรื่องที่ฟังและดู	- เพลง
	๕. พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์	● การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น - การแนะนำตนเอง - การแนะนำสถานที่ในโรงเรียนและในชุมชน - การแนะนำ/เชิญชวนเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในด้านต่างๆ เช่น การรักษาความสะอาดของร่างกาย - การเล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน - การพูดในโอกาสต่างๆ เช่น การพูดขอเรื่อง การพูดทักทาย การกล่าวขอบคุณและขอโทษ การพูดปฏิเสธ และการพูดชักถาม
	๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● มารยาทในการฟัง เช่น - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะที่ฟัง - ไม่แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม เช่น โห่ ฮา หาว - ให้เกียรติผู้พูดด้วยการปรบมือ - ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง ● มารยาทในการดู เช่น - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น ● มารยาทในการพูด เช่น - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด
		- ไม่พูดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับความอับอายหรือเสียหาย
ป.๔	๑. จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู ๒. พูดสรุปความจากการฟังและดู ๓. พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็น	● การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู ในชีวิตประจำวัน ● การจับใจความ และการพูดแสดงความรู้ ความคิดในเรื่องที่ฟังและดู จากสื่อต่างๆ เช่น

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	และความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	- เรื่องเล่า - บทความสั้นๆ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - โฆษณา - สื่ออิเล็กทรอนิกส์ - เรื่องราวจากบทเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	๕. รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	● การรายงาน เช่น - การพูดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพูดลำดับเหตุการณ์
	๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● มารยาทในการฟัง การดู และการพูด
	๑. พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ๒. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู ๓. วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล	● การจับใจความ และการพูดแสดงความรู้ ความคิดในเรื่องที่ฟังและดู จากสื่อต่างๆ เช่น - เรื่องเล่า - บทความ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - โฆษณา - สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ● การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูในชีวิตประจำวัน
	๔. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	● การรายงาน เช่น - การพูดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพูดลำดับเหตุการณ์
ป.๕	๕. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● มารยาทในการฟัง การดู และการพูด
ป.๖	๑. พูดแสดงความรู้ ความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู ๒. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล จากเรื่องที่ฟังและดู	● การพูดแสดงความรู้ ความเข้าใจในจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดูจากสื่อต่างๆ ได้แก่ - สื่อสิ่งพิมพ์ - สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๓. วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟัง และดูสื่อโฆษณาอย่างมีเหตุผล	● การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟัง และดูสื่อโฆษณา
	๔. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	● การรายงาน เช่น - การพุดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพุดลำดับเหตุการณ์
	๕. พุดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผล และน่าเชื่อถือ	● การพุดโน้มน้าวในสถานการณ์ต่างๆ เช่น - การเลือกตั้งกรรมการนักเรียน - การรณรงค์ด้านต่างๆ - การโต้ว่าที่
	๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	● มารยาทในการฟัง การดู และการพุด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	● พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ● เลขไทย
	๒. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	● การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ ● มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา ● การผันคำ ● ความหมายของคำ
	๓. เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ	● การแต่งประโยค
	๔. ต่อคำคล้องจองง่ายๆ	● คำคล้องจอง
ป.๒	๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	● พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ● เลขไทย
	๒. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	● การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ ● มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา ● การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษร

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		ต่ำ ● คำที่มีตัวการันต์ ● คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ● คำที่มีอักษรนำ ● คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน ● คำที่มี รร ● ความหมายของคำ
	๓. เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร	● การแต่งประโยค ● การเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความสั้นๆ
	๔. บอกลักษณะคำคล้องจอง	● คำคล้องจอง
	๕. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	● ภาษาไทยมาตรฐาน ● ภาษาถิ่น
ป.๓	๑. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	● การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ ● มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา
		● การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ ● คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ● คำที่มีอักษรนำ ● คำที่ประวิสรรชนีย์และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ ● คำที่มี ฤ ฦ ● คำที่ใช้ บัน บรร ● คำที่ใช้ รร ● คำที่มีตัวการันต์
		● ความหมายของคำ
	๓. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	● ชนิดของคำ ได้แก่ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา
	๔. ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ	● การใช้พจนานุกรม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๕. แต่งประโยคง่ายๆ	● การแต่งประโยคเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ - ประโยคบอกเล่า - ประโยคปฏิเสธ - ประโยคคำถาม - ประโยคขอร้อง - ประโยคคำสั่ง
	๖. แต่งคำคล้องจองและคำขวัญ	● คำคล้องจอง ● คำขวัญ
	๗. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	● ภาษาไทยมาตรฐาน ● ภาษาถิ่น
ป.๔	๑. สกัดคำและบอกความหมายของคำในบริบทต่างๆ	● คำในแม่ ก กา ● มาตราตัวสะกด ● การผันอักษร ● คำเป็นคำตาย ● คำพ้อง
	๒. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	● ชนิดของคำ ได้แก่ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา - คำวิเศษณ์
	๓ ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ	● การใช้พจนานุกรม
	๔. แต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา	● ประโยคสามัญ - ส่วนประกอบของประโยค - ประโยค ๒ ส่วน - ประโยค ๓ ส่วน
	๕. แต่งบทร้อยกรองและคำขวัญ	● กลอนสี่ ● คำขวัญ
	๖. บอกความหมายของสำนวน	● สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต
	๗. เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้	● ภาษาไทยมาตรฐาน ● ภาษาถิ่น
ป.๕	๑. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	● ชนิดของคำ ได้แก่

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		- คำบุพบท - คำสันธาน - คำอุทาน
	๒. จำแนกส่วนประกอบของประโยค	● ประโยคและส่วนประกอบของประโยค
	๓. เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น	● ภาษาไทยมาตรฐาน ● ภาษาถิ่น
	๔. ใช้คำราชาศัพท์	● คำราชาศัพท์
	๕. บอกคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย	● คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
	๖. แต่งบทร้อยกรอง	● กาพย์ยานี ๑๑
	๗. ใช้สำนวนได้ถูกต้อง	● สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต
ป.๖	๑. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	● ชนิดของคำ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา - คำวิเศษณ์ - คำบุพบท - คำเชื่อม - คำอุทาน
	๒. ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล	● คำราชาศัพท์ ● ระดับภาษา ● ภาษาถิ่น
	๓. รวบรวมและบอกความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	● คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
	๔. ระบุลักษณะของประโยค	● กลุ่มคำหรือวลี ● ประโยคสามัญ ● ประโยครวม
		● ประโยคซ้อน
	๕. แต่งบทร้อยกรอง	● กลอนสุภาพ
	๖. วิเคราะห์และเปรียบเทียบสำนวนที่เป็นคำพังเพย และสุภาษิต	● สำนวนที่เป็นคำพังเพย และสุภาษิต

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑. บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก	● วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นง่ายๆ - ปริศนาคำทาย - บทร้องเล่น - บทอาขยาน - บทร้อยกรอง - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน
	๒. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรอง - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
ป.๒	๑. ระบุงข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมสำหรับเด็กเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	● วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นง่ายๆ - ปริศนาคำทาย - บทอาขยาน - บทร้อยกรอง - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน
	๒. ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในห้องเรียน	● บทร้องเล่นที่มีคุณค่า - บทร้องเล่นในห้องเรียน - บทร้องเล่นในการละเล่นของเด็กไทย
	๓. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๓	๑. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่าน วรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	● วรรณคดี วรรณกรรม และเพลงพื้นบ้าน - นิทานหรือเรื่องในท้องถิ่น - เรื่องสั้นง่ายๆ ปริศนาคำทาย
	๒. รู้จักเพลงพื้นบ้านและเพลงกล่อม เด็ก เพื่อปลูกฝังความชื่นชม วัฒนธรรมท้องถิ่น	- บทร้อยกรอง - เพลงพื้นบ้าน - เพลงกล่อมเด็ก
	๓. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดี ที่อ่าน	- วรรณกรรมและวรรณคดีในบทเรียนและ ตามความสนใจ
	๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตาม ความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
ป.๔	๑. ระบุข้อคิดจากนิทานพื้นบ้านหรือ นิทานคติธรรม	● วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้าน - นิทานคติธรรม
	๒. อธิบายข้อคิดจากการอ่านเพื่อ นำไปใช้ในชีวิตจริง	- เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและตาม ความสนใจ
	๓. ร้องเพลงพื้นบ้าน	● เพลงพื้นบ้าน
	๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความ สนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
ป.๕	๑. สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือ วรรณกรรมที่อ่าน	● วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้าน
	๒. ระบุความรู้และข้อคิดจากการอ่าน วรรณคดีและวรรณกรรมที่สามารถ นำไปใช้ในชีวิตจริง	- นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน
	๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและ วรรณกรรม	- วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและตาม ความสนใจ
	๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความ สนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
ป.๖	๑. แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดี หรือวรรณกรรมที่อ่าน	● วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเองและท้องถิ่นอื่น
	๒. เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเอง	- นิทานคติธรรม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	และนิทานพื้นบ้านของท้องถิ่นอื่น ๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดี และ วรรณกรรมที่อ่านและนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	- เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและตาม ความสนใจ
	๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความ สนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

คำอธิบายรายวิชา

รหัสวิชา ท๑๑๑๐๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
จำนวน ๒๐๐ ชั่วโมง/ปี

อ่านพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวเลขไทย คำที่ประสมด้วยสระ คำที่อยู่ในมาตราตัวสะกด
ประโยค คำคล้องจอง อักษรนำ คำควบกล้ำและคำที่มีตัวการันต์ ความหมายของคำ วรรณยุกต์ อักษรสูง
อักษรกลาง และอักษรต่ำ เล่าเรื่องและคาดคะเนจากเรื่องที่อ่าน อ่านออกเสียงบทร้อยกรอง คัดลายมือตัว
บรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนอักษรไทย เขียนอิสระ เรื่องจากภาพจินตนาการ เขียนตามคำบอก

คำคล้องจอง จับใจความสำคัญสิ่งที่ฟังและดู เข้าใจเนื้อเรื่องถ่ายทอดเป็นภาพได้ การพูดภูมิปัญญาทางภาษา อ่านและเขียนพยัญชนะและสระ ผันวรรณยุกต์ สะกดคำและ แจกลูกคำ เขียนคำ กลุ่มคำ ประโยค เรียงลำดับคำให้เป็นประโยค ใช้คำสุภาพได้ถูกต้องเหมาะสม เล่านิทาน อธิบายคุณค่าของนิทานพื้นบ้าน ท้องถิ่นของตนและถิ่นอื่น นิทานคติธรรมหรือวรรณกรรมในบทเรียนตามความสนใจ ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด

โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิด การฝึกปฏิบัติ อธิบาย บันทึก การตั้งคำถาม ตอบคำถาม ใช้ทักษะการฟัง การดูและการพูด พูดแสดงความคิดเห็น กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สื่อสารได้ถูกต้อง รักการเรียนรู้ภาษาไทย เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ภาษาไทยและตัวเลขไทย มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริตใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน อยู่อย่างพอเพียง มีคุณธรรมและมีจิตสาธารณะ สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิด ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป.๑/๑	ท ๑.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๓	ท ๑.๑ ป.๑/๔	ท ๑.๑ ป.๑/๕
ท ๑.๑ ป.๑/๖	ท ๑.๑ ป.๑/๗	ท ๑.๑ ป.๑/๘	ท ๒.๑ ป.๑/๑	ท ๒.๑ ป.๑/๒
ท ๒.๑ ป.๑/๓	ท ๓.๑ ป.๑/๑	ท ๓.๑ ป.๑/๒	ท ๓.๑ ป.๑/๓	ท ๓.๑ ป.๑/๔
ท ๓.๑ ป.๑/๕	ท ๔.๑ ป.๑/๑	ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๔.๑ ป.๑/๓	ท ๔.๑ ป.๑/๔
ท ๕.๑ ป.๑/๑	ท ๕.๑ ป.๑/๒			

รวม ๒๒ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา

รหัส ท๑๒๑๐๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลาเรียน ๒๐๐ ชั่วโมง

อ่านออกเสียง ความหมายของคำ คำคล้องจอง บทร้อยกรองง่ายๆ อ่านจับใจความ นิทาน เรื่องเล่าสั้นๆ บทเพลงและบทร้อยกรองง่ายๆ เรื่องราวในบทเรียน ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน อ่านหนังสือตามความสนใจ การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะ การคัดลายมือ การเขียนเรื่องสั้นเกี่ยวกับประสบการณ์ ตามจินตนาการ การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำคำสั่งที่ซับซ้อน เล่าเรื่องที่ฟังและดูพูดแสดงความคิดเห็น สาระสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู การพูดแสดงความรู้สึกรักจาก เรื่อง

ที่ฟังและดู จากเรื่องเล่า สารคดี นิทาน การ์ตูน เรื่องขบขัน เพลง การพูดสื่อสารแนะนำตนเอง พูดขอความช่วยเหลือ คำขอบคุณ คำขอโทษ การพูดขอร้องในโอกาสต่างๆ ประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน การบอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และเลขไทย การเขียนสะกดคำการแจกลูก การอ่านเช่นคำมาตราตัวสะกดที่ตรงและไม่ตรงตามมาตรฐานการผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ คำที่มีตัวการ์ตูน พยัญชนะควบกล้ำ อักษรนำ คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน คำที่มี รร ความหมายของคำ การแต่งประโยค เรียบเรียงประโยคเป็นข้อความสั้นๆ บอกลักษณะคำคล้องจอง เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นไท-ยวนได้เหมาะสม การเลือกใช้ข้อคิดจากการอ่านนิทาน เรื่องสั้นง่ายๆ ปรินาคำทาย บทอาขยาน บทร้อยกรอง วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน ร้องบทร้องเล่นในท้องถิ่นเช่น โพงพาง แมงเอ๋ย ท้องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองตามความสนใจ

โดยใช้การฟัง พูด อ่านและเขียนเป็นกระบวนการคิด มีทักษะทางภาษา ทักษะการสื่อสาร ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดวัฒนธรรม รักชาติ ศาสนา กษัตริย์ พัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนมีเหตุผล สรุปเรื่องราวอย่างมีกฎเกณฑ์ ใช้ภาษาในการแสดงหาความรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน มีคุณค่าทางจริยธรรม รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ภาษาไทย และตัวเลขไทย มีวินัยซื่อสัตย์สุจริตใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน อยู่อย่างพอเพียง มีคุณธรรม และมีจิตสาธารณะสามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิด ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป.๒/๑ , ป.๒/๒ , ป.๒/๓ , ป.๒/๔

ท ๑.๑ ป.๒/๕ , ป.๒/๖ , ป.๒/๗ , ป.๒/๘

ท ๒.๑ ป.๒/๑ , ป.๒/๒ , ป.๒/๓ , ป.๒/๔

ท ๓.๑ ป.๒/๑ , ป.๒/๒ , ป.๒/๓ , ป.๒/๔ , ป.๒/๕ , ป.๒/๖ , ป.๒/๗ , ป.๒/๘

ท ๔.๑ ป.๒/๒ , ป.๒/๓ , ป.๒/๔ , ป.๒/๕

ท ๕.๑ ป.๒/๑ , ป.๒/๒ , ป.๒/๓

รวม ๒๗ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา

รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

รายวิชา ภาษาไทย ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เวลาเรียน ๒๐๐ ชั่วโมง/ปี

อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความเรื่องสั้นและบทร้อยกรองง่ายๆได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายของคำ สรุปความรู้ ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง เข้าใจความหมาย อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนสะกดคำ เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน การเขียนจดหมายลาครู เรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ และเรื่องตามจินตนาการ ประเมินในสิ่งที่ฟังและดู สามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิต สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ และพยางค์จำแนกส่วนประกอบ ของคำใน

ประโยค แต่งประโยค คำขวัญ และคำคล้องจองได้ ใช้ภาษาได้เหมาะสมทั้งภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่นไท-ยวน รู้และเข้าใจความหมายของคำภาษาถิ่นไท-ยวน ได้เหมาะสมกับกาลเทศะการอ่านวรรณคดี วรรณกรรมพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ท่องบทอาขยาน

โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิดวิเคราะห์ กระบวนการสื่อความ กระบวนการแก้ปัญหา การฝึกปฏิบัติ อธิบาย บันทึก การตั้งคำถาม ตอบคำถาม ใช้ทักษะการฟัง การดูและการพูด พูดแสดงความคิดเห็น กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สื่อสารได้ถูกต้อง รักการเรียนรู้ภาษาไทย

เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ภาษาไทย และตัวเลขไทย มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริตใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน อยู่อย่างพอเพียง มีคุณธรรม และมีจิตสาธารณะ สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๒ ป.๓/๓ ป.๓/๔ ป.๓/๕ ป.๓/๖ ป.๓/๗ ป.๓/๘ ป.๓/๙

ท ๒.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๒ ป.๓/๓ ป.๓/๔ ป.๓/๕ ป.๓/๖

ท ๓.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๒ ป.๓/๓ ป.๓/๔ ป.๓/๕ ป.๓/๖

ท ๔.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๒ ป.๓/๓ ป.๓/๔ ป.๓/๕ ป.๓/๖

ท ๕.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๒ ป.๓/๓ ป.๓/๔

รวม ๓๑ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา

รหัสวิชา ท ๑๔๑๐๑ วิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง / ปี

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง ความหมายของคำ ประโยคและสำนวนจาก เรื่องที่อ่าน อ่านเรื่องสั้น ๆ ตามเวลาที่กำหนด แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน คาดคะเน เหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน การสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เลือกอ่านหนังสือ การคัดลายมือ ด้วยตัวบรรจง เต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสื่อสาร การเขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพ ความคิดเพื่อใช้พัฒนา งานเขียน การเขียนย่อความ จดหมายถึงเพื่อนและมารดา การบันทึกและรายงาน จากการศึกษาค้นคว้า

เรื่องตามจินตนาการ การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นเรื่องที่ฟังและดู การพูดสรุปจากการฟังและดู รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดูและการสนทนา หลักการเขียน การสะกดคำและบอกความหมายของคำในบริบทต่าง ๆ ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค การใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ การแต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา บทร้อยกรองและคำขวัญ สำนวน ภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่นไท-ยวน ข้อคิดจากนิทานพื้นบ้านหรือนิทานคติธรรม เพลงพื้นบ้าน ตำนานพื้นบ้านในท้องถิ่น เช่น ตำนานพระพุทธรูป ตำนานพระพุทธรูป ตำนานบ่อพรานล้างเนื้อ ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียนกระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิดวิเคราะห์และสรุปความ กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กระบวนการสื่อความ กระบวนการแก้ปัญหา การฝึกปฏิบัติ อธิบาย บันทึก การตั้งคำถาม ตอบคำถาม ใช้ทักษะการฟัง การดู และการพูด พูดแสดงความคิดเห็น กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สื่อสารได้ถูกต้อง รักการเรียนรู้ภาษาไทย เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ภาษาไทยและตัวเลขไทย มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริตใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นใน การทำงาน อยู่อย่างพอเพียง มีคุณธรรม และมีจิตสาธารณะ สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป.๔/๑ , ป.๔/๒ , ป.๔/๓ , ป.๔/๔ , ป.๔/๕ , ป.๔/๖ , ป.๔/๗ , ป.๔/๘

ท ๒.๑ ป.๔/๑ , ป.๔/๒ , ป.๔/ ๓, ป.๔/๔ , ป.๔/๕ , ป.๔/๖ , ป.๔/๗ , ป.๔/๘

ท ๓.๑ ป.๔/๑ , ป.๔/๒ , ป.๔/๓ , ป.๔/๔ , ป.๔/๕ , ป.๔/๖ , ป.๔/๑

ท ๔.๑ ป.๔/๒ , ป.๔/๓ , ป.๔/๔ , ป.๔/๕ , ป.๔/๖ , ป.๔/๗

ท ๕.๑ ป.๔/๑ , ป.๔/๒ , ป.๔/๓ , ป.๔/๔

รวม ๓๓ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา

รหัส ท๑๕๑๐๑ วิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง ความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็น การบรรยายและการพรรณนา คำที่มีความหมายโดยนัย งานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะและปฏิบัติตาม เลือกอ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจ คัดลายมือ การเขียนสื่อสาร แผนภาพโครงเรื่อง แผนภาพ ความคิด ย่อความ จดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ การเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น กรอกรูปแบบ รายการต่างๆ เขียนเรื่องตามจินตนาการ พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็นและความรู้สึก พูดรายงาน ชนิดและ

หน้าที่ ส่วนประกอบของคำในประโยค เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นไท-ยวน ใช้คำราชาศัพท์ บอกคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย การแต่งบทร้อยกรอง ใช้สำนวนได้ถูกต้อง การสรุปเรื่องและข้อคิดจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน บทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิดวิเคราะห์และสรุปความ กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กระบวนการสื่อความ กระบวนการแก้ปัญหา การฝึกปฏิบัติ อธิบาย บันทึก การตั้งคำถาม ตอบคำถาม ใช้ทักษะการฟัง การดู และการพูด พูดแสดงความคิดเห็น กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สื่อสารได้ถูกต้อง รักการเรียนรู้ภาษาไทย เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ภาษาไทยและตัวเลขไทย มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริตใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน อยู่อย่างพอเพียงมีคุณธรรมและมีจิตสาธารณะ สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป ๑/๑ ,ป ๑/๒ ,ป ๑/๓ ,ป ๑/๔ ,ป ๑/๕ ,ป ๑/๖ ,ป ๑/๗ ,ป ๑/๘

ท ๒.๑ ป ๑/๑ ,ป ๑/๒ ,ป ๑/๓ ,ป ๑/๔

ท ๒.๑ ป ๑/๕ ,ป ๑/๖ ,ป ๑/๗ ,ป ๑/๘ ,ป ๑/๙

ท ๓.๑ ป ๑/๑ ,ป ๑/๒ ,ป ๑/๓ ,ป ๑/๔ ,ป ๑/๕

ท ๔.๑ ป ๑/๑ ,ป ๑/๒ ,ป ๑/๓ ,ป ๑/๔ ,ป ๑/๕ ,ป ๑/๖ ,ป ๑/๗

ท ๕.๑ ป ๑/๑ ,ป ๑/๒ ,ป ๑/๓ ,ป ๑/๔

รวม ๓๓ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา

รหัส ท ๑๖๑๐๑ วิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ และอธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหารจากเรื่องที่อ่าน แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง ประกอบด้วย คำที่มีพยางค์ชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำที่มีตัวการันต์ คำที่มาจากภาษาต่างประเทศอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน วัน เดือน ปี แบบไทย ข้อความที่เป็นโวหารต่างๆ สำนวนเปรียบเทียบ การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ การอ่าน

จับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น เรื่องสั้น ๆ นิทานและเพลงพื้นบ้าน บทความ พระบรมราชาบาท สารคดี เรื่องสั้น งานเขียนประเภทโน้มน้าว บทโฆษณา ข่าว และเหตุการณ์สำคัญ การอ่านเร็ว การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม การใช้พจนานุกรม การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในสังคม ข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันในโรงเรียน และการใช้สถานที่สาธารณะในชุมชนและท้องถิ่น การอ่านข้อมูลจากแผ่นผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน และมีมารยาทในการอ่าน

คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย การเขียนสื่อสาร เช่น คำขวัญ คำอวยพร ประกาศ การเขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิด การเขียนเรียงความ การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่าง ๆ ประกาศ แจ้งความ แลงการณ์ จดหมาย คำสอน โอวาท คำปราศรัย สุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง การเขียนจดหมายส่วนตัว จดหมายขอโทษ จดหมายแสดงความขอบคุณ จดหมายแสดงความเห็นใจ จดหมายแสดงความยินดี การกรอกแบบรายการ แบบคำร้องต่าง ๆ ใบสมัครศึกษาต่อ แบบฝากส่งพัสดุและไปรษณีย์ภัณฑ์ การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

พูดแสดงความรู้ ความเข้าใจในจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดูจากสื่อต่าง ๆ ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณา การรายงาน เช่น การพูดลำดับขั้นตอน การปฏิบัติงานการพูดลำดับเหตุการณ์ การพูดโน้มน้าวในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การเลือกตั้ง กรรมการนักเรียน การรณรงค์ด้านต่าง ๆ การโต้เถียง และมีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ สำนวน คำพังเพย และสุภาษิต รู้และเข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำเชื่อม คำอุทาน คำราชาศัพท์ ระดับภาษา ภาษาถิ่น คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ กลุ่มคำหรือวลี ประโยคสามัญ ประโยครวม ประโยคซ้อน กลอนสุภาพ สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต

เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรม เช่น เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่นตนเองและท้องถิ่นอื่น นิทานคติธรรม วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและตามความสนใจ บทอาขยานและบทร่ายกรองที่มีคุณค่า บทอาขยานตามที่กำหนด บทร่ายกรองตามความสนใจ

โดยใช้กระบวนการอ่านในใจ การอ่านออกเสียง การอ่านบทร่ายกรอง อ่านแจกลูก อ่านเป็นคำ อ่านจับใจความสำคัญ การเขียนคำ เขียนประโยค เขียนเรื่องจากจินตนาการ เขียนตามรูปแบบ การพูดอภิปราย การฟัง การดู การสืบค้นข้อมูล การทำรายงาน การพูดรายงาน การพูดในสถานการณ์ที่กำหนด การสาธิต การแสดงบทบาทสมมติให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของภาษาไทย มีมารยาทในการอ่าน มีนิสัยรักการอ่าน มีมารยาทในการเขียน มีนิสัยรักการเขียน และปฏิบัติตนเป็นผู้มีมารยาทในการฟัง การดู การพูดที่ดี ซึ่งตรงกับตัวชี้วัดและมาตรฐานดังนี้

ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔, ป.๖/๕, ป.๖/๖, ป.๖/๗, ป.๖/๘, ป.๖/๙

ท ๒.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔, ป.๖/๕, ป.๖/๖, ป.๖/๗, ป.๖/๘, ป.๖/๙

ท ๓.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔, ป.๖/๕, ป.๖/๖

ท ๔.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔, ป.๖/๕, ป.๖/๖

ท ๕.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔

รวม ๓๔ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท๑๑๑๐๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
จำนวน ๒๐๐ ชั่วโมง/ปี

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	เตรียม ความพร้อม	ท ๒.๑ ป.๑/๑	การฝึกคัดตัวอักษรที่เป็น เครื่องหมายที่ใช้แทนเสียง คือ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย ในระยะแรก	๑๕	๕

			จะต้องฝึกคัดฝึกคัดเป็นรูป ๆ เมื่อเขียนคล่องแล้วให้ฝึกคัด เป็นคำ และเป็นประโยคจะทำ ให้นักเรียนมีทักษะในการคัด ลายมือ สามารถคัดได้เป็น ระเบียบและสวยงาม		
๒	ใบโบก ใบบัว	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๓.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	การอ่านออกเสียงผู้อ่านต้องรู้ ที่มาและองค์ประกอบของคำ จึงจะทำให้อ่านได้อย่างมี ประสิทธิภาพและปลูกฝังให้ มีนิสัยรักการอ่าน รวมทั้ง การฝึกปฏิบัติหรือทดลอง จะต้องฟังให้เข้าใจก่อนจึง ลงมือจะทำให้ผู้เรียนเกิด ความรู้ที่ยั่งยืน เป็นพื้นฐาน ในการฝึกให้คิดเป็น ทำเป็น จนสามารถประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	๑๕	๕

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๕ ท ๑.๑ ป.๑/๗ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	การอ่านเป็นพฤติกรรมใน การเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับ ผู้เริ่มเรียน ด้วยการฝึกปฏิบัติ สร้างสรรค์งาน เป็นการปู พื้นฐานการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะงาน ด้านฝีมือควบคู่ไปกับการเกิด องค์ความรู้ที่ยั่งยืน การฝึก	๑๕	๕

			เขียนพยัญชนะไทยและ ตัวเลขไทย ต้องหมั่นฝึกฝนอยู่ เสมอ เริ่มต้นด้วยวิธีการ ที่ถูกต้อง เพื่อปูพื้นฐานด้าน การเขียนที่ถูกรูปแบบ		
๔	เพื่อนกัน	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๓ ท ๑.๑ ป.๑/๗ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๓.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๑	การเรียนรู้คำ ผู้เรียนต้อง เรียนรู้ทั้งในด้านองค์ประกอบ หลักการอ่านแจกลูกสะกดคำ ความหมายและหลักการใช้ จึงจะสามารถนำคำไปใช้ได้ ถูกต้องตามสถานการณ์ การฝึกทักษะทางด้านภาษา ต้องเริ่มต้นจากการฟังก่อน แล้วเริ่มฝึกออกเสียงตาม ถ้าฝึกฟังและอ่านคำคล้องจอง กัน แล้วฝึกอ่านจะทำให้เกิด ความเพลิดเพลินสนุกสนาน มี นิสัยรักการอ่าน การฝึกเขียน พยัญชนะไทย ต้องหมั่นฝึกฝน อยู่เสมอ เริ่มต้นด้วยวิธีการที่ ถูกต้อง เพื่อปูพื้นฐานด้านการ เขียนที่ถูกรูปแบบ	๑๕	๕

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๕	ตามหา	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๓.๑ ป.๑/๒ ท ๓.๑ ป.๑/๓ ท ๔.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	การฝึกอ่านคล้อง ต้องหมั่น ฝึกฝนอยู่เป็นประจำ เริ่มจาก การฝึกอ่านคำที่คล้องจองกัน ทางด้านภาษาต้องเริ่มต้นจาก การฟังก่อน แล้วเริ่มฝึกออก เสียงตาม การพูดก็เป็นการฝึก ทักษะภาษาเพื่อใช้เป็น เครื่องมือสื่อสาร การพูดที่ดี	๑๖	๗.๕

			จะนำไปสู่การสื่อสารที่ดี การฝึกเขียนพยัญชนะไทยและ ตัวเลขไทย ต้องหมั่นฝึกฝนอยู่ เสมอ เริ่มต้นด้วยวิธีการที่ ถูกต้อง เพื่อปูพื้นฐานด้านการ เขียนที่ถูกรูปแบบ		
๖	ไปโรงเรียน	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒ ท ๕.๑ ป.๑/๑	การฝึกอ่านคล่อง ต้องหมั่น ฝึกฝนอยู่เป็นประจำ อ่านแล้ว จะทำให้เกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนาน มีนิสัยรักการอ่าน รวมทั้งบทร้องเล่น จัดเป็น วรรณกรรมที่มีคุณค่าแห่ง ภาษา สามารถปูพื้นฐาน การเรียนรู้บทร้อยกรองให้กับ เด็กเริ่มเรียน ปูทางให้ผู้เรียน มีความรักและภาคภูมิใจใน ภาษาไทย ร่วมอนุรักษ์ วัฒนธรรมที่สั่งสมทางด้าน ภาษาไทยให้คงอยู่ตลอดไป	๑๕	๗.๕

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
--------------	--------------------------	-----------------------------------	-----------	-------------------	------------------

๗	โรงเรียน ลูกช้าง	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๗ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๓.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒ ท ๓.๑ ป.๑/๑	การเรียนรู้คำที่เกี่ยวข้องกับ ชีวิตประจำวัน ผู้เรียนต้อง เรียนรู้ทั้งด้านความหมายและ การสะกดคำ เพื่อจะนำไปสู่ การสื่อสารที่ดี และ การฝึก เขียนพยัญชนะไทย ตัวเลขไทย ต้องหมั่นฝึกฝนอยู่เสมอ เริ่มต้นด้วยวิธีการที่ถูกต้อง เพื่อปูพื้นฐานด้านการเขียนที่ ถูกรูปแบบของคำ จึงจะทำให้ อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ และปลูกฝังให้มินิรัก การอ่าน	๑๕	๗.๕
๘	เพื่อนรัก เพื่อนเล่น	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๗ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	การเรียนรู้คำที่เกี่ยวข้องกับ ชีวิตประจำวัน ผู้เรียนต้อง เรียนรู้ทั้งด้านความหมายและ การสะกดคำ เพื่อจะนำไปสู่ การสื่อสารที่ดี และนำคำไป ใช้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ จึงจะทำให้อ่านและเขียนได้ อย่างมีประสิทธิภาพและ ปลูกฝังให้มินิรักการอ่าน	๑๕	๗.๕
ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน

๙	พูดเพราะ	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒ ท ๕.๑ ป.๑/๑	การฝึกอ่านคล่อง ต้องหมั่นฝึกฝนอยู่เป็นประจำ เริ่มจากการฝึกอ่านคำที่คล้องจองกัน อ่านแล้วจะทำให้เกิดความเพลิดเพลินสนุกสนาน มีนิสัยรักการอ่าน และการเรียนรู้ด้วยปริศนาคำทาย เป็นกระบวนการที่สามารถกระตุ้นและเร้าให้ผู้เรียนฝึกคิดวิเคราะห์หาคำตอบด้วยตนเอง โดยใช้เหตุผลหลาย ๆ อย่าง ช่วยในการคิดวิเคราะห์ เมื่อได้รับการฝึกประสบการณ์เป็นประจำจะทำให้ผู้เรียนเป็นคนช่างคิดช่างวิเคราะห์และมีเหตุผล	๑๕	๑๐
๑๐	เกือบไป	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒ ท ๕.๑ ป.๑/๑	การฝึกอ่านคล่อง ต้องหมั่นฝึกฝนอยู่เป็นประจำเริ่มจากการฝึกอ่านคำที่คล้องจองกัน อ่านแล้วจะทำให้เกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานมีนิสัยรักการอ่าน การเรียนรู้ด้วยการสร้างสรรค์ผลงานไว้เป็นหลักฐานเป็นการเรียนรู้ควบคู่ไปกับการฝึกฝนทักษะด้านอาชีพ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ การฝึกเขียนพยานุชนะไทยและตัวเลขไทย ต้องหมั่นฝึกฝนอยู่เสมอเริ่มต้นด้วยวิธีการที่ถูกต้องเพื่อปูพื้นฐานด้านการเขียนที่ถูกรูปแบบ	๑๖	๗.๕
ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน

๑๑	เพื่อนรู้ใจ	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒ ท ๕.๑ ป.๑/๑	การอ่านและการเขียนต้องหมั่นฝึกฝนอยู่เป็นประจำเริ่มจากการฝึกอ่านคำที่คล้องจองกันอ่านแล้วจะทำให้เกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานมีนิสัยรักการอ่านการเรียนรู้ด้วยปริศนาคำทายเป็นกระบวนการที่สามารถกระตุ้นและเร้าให้ผู้เรียนฝึกคิดวิเคราะห์หาคำตอบตนเองโดยใช้เหตุผลหลาย ๆ อย่างช่วยในการคิดวิเคราะห์ เมื่อได้รับการฝึกประสบการณ์เป็นประจำจะทำให้ผู้เรียนเป็นคนช่างคิดช่างวิเคราะห์และมีเหตุผล	๑๖	๗.๕
๑๒	ช่างน้อยน่ารัก	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๕ ท ๑.๑ ป.๑/๗ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๓.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	สัญลักษณ์ คือ สิ่งที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้หมายความว่าแทนอีกสิ่งหนึ่ง สัญลักษณ์เป็นเครื่องหมายแสดงให้เห็นเพื่อบอกสิ่งใดสิ่งหนึ่งแก่ผู้อ่านหรือผู้ฟัง ให้คนสามารถปฏิบัติตามสัญลักษณ์ที่บอกนั้น การพูดเล่าเรื่องเป็นการฝึกทักษะการถ่ายทอดความจดจำในเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ด้วยภาษาพูดผู้พูดต้องเรียบเรียงถ้อยคำให้เป็นเรื่องราวอย่างมีขั้นตอนใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย พูดเสียงดังชัดเจน เร้าความสนใจผู้ฟัง	๑๖	๗.๕
ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน

๑๒	ช่างน้อย น่ารัก	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๕ ท ๑.๑ ป.๑/๗ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๓.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	สัญลักษณ์ คือ สิ่งที่กำหนดขึ้น เพื่อใช้หมายความว่าแทนอีกสิ่ง หนึ่ง สัญลักษณ์เป็นเครื่องหมาย แสดงให้เห็นเพื่อบอกสิ่งใดสิ่ง หนึ่งแก่ผู้อ่านหรือผู้ฟัง ให้คน สามารถปฏิบัติตามสัญลักษณ์ที่ บอกนั้น การพูดเล่าเรื่องเป็น การฝึกทักษะการถ่ายทอด ความจดจำในเหตุการณ์ใด เหตุการณ์หนึ่ง ด้วยภาษาพูด ผู้พูดต้องเรียบเรียงถ้อยคำให้ เป็นเรื่องราวอย่างมีขั้นตอน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย พูดเสียง ดังชัดเจน ได้รับความสนใจผู้ฟัง	๑๖	๗.๕
๑๓	วัน สงกรานต์	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๓ ท ๑.๑ ป.๑/๗ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๑ ท ๕.๑ ป.๑/๑	การอ่านผันวรรณยุกต์ ผู้อ่าน ต้องฝึกทักษะอ่านผันโดยใช้ เทียบอักษรกลางเป็นแบบ และ การเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี เป็นการปลูกฝังให้ ผู้เรียนรู้จักการร่วมอนุรักษ์ ประเพณีที่ปฏิบัติสืบต่อกันมา ตั้งแต่บรรพบุรุษ รู้จักการ ปฏิบัติตนในงานประเพณีต่างๆ และร่วมสืบสานวัฒนธรรม ประเพณีที่ดีงาม	๑๖	๑๐
รวมตลอดปี				๒๐๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท๑๒๑๐๑

รายวิชาภาษาไทย ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

จำนวน ๒๐๐ ชั่วโมง/ปี

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	โรงเรียนต้นไม้	ท ๔.๑ ป.๒/๑	ตัวอักษรไทยประกอบด้วยพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และ เลขไทย ซึ่ง สามารถนำมาประกอบเป็นคำเพื่อใช้ ในการสื่อสาร เรียนรู้หน้าที่ของ พยัญชนะไทย เลขไทย	๘	๒
๒	ภาษาร่ายรำ	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป. ๒/๑ ท ๓.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒	การฝึกอ่านออกเสียงและเขียนคำ คำคล้องจอง มาตราแม่ ก กา และ อ่านบทร้อยกรองง่าย ๆ มี จุดมุ่งหมายให้อ่านและเขียนสะกดคำ ที่ไม่มีตัวสะกด ได้ชัดเจนถูกต้อง รู้และสามารถอธิบายความหมายของ คำ หรือข้อความที่อ่านได้ ฟัง คำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน	๑๐	๓
๓	ดอกสร้อย แสนงาม	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๕.๑ ป.๒/๑	การอ่าน การเขียน และ รู้ความหมายของคำในมาตราแม่ กง ที่มี ๓ เป็นตัวสะกดได้ถูกต้อง การ เล่นปริศนาคำทายที่มีลักษณะเป็นคำ คล้องจองทำให้สามารถนำคำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	๑๐	๓

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
--------------	--------------------------	-----------	-----------	-------------------	------------------

๔	ลำนํ้าของ คุณตา	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๓.๑ ป.๒/๒ ท ๓.๑ ป.๒/๓, ท ๓.๑ ป.๒/๔ ท ๓.๑ ป.๒/๕ ท ๔.๑ ป.๒/๒	การอ่าน การเขียน และรู้ความหมาย ของคำที่สะกดด้วยมาตราแม่กม เป็น คำที่มี ม เป็นตัวสะกดและคำที่มี ลักษณะเป็นอักษรนำ คือคำที่มี พยัญชนะสองตัวเรียงกัน ประสมสระ และวรรณยุกต์เดียวกัน เวลาอ่านให้ ออกเสียงพยัญชนะตัวแรกเป็นเสียง อะ กิ่งเสียง พยัญชนะ ตัวหลัง ออกเสียงตามสระที่ประสมมีเสียง วรรณยุกต์ตามพยัญชนะตัวแรก ได้ อย่างถูกต้อง ทำให้นำคำไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง	๑๐	๓
๕	ศาลาเล่าเรื่อง	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑	การอ่าน การเขียน และ รู้ความหมายของคำที่สะกดด้วย มาตราแม่เกย เป็นคำที่มี ย เป็น ตัวสะกด รูปวรรณยุกต์ ๔ รูป ๕ เสียง การอ่านการเขียนและรู้ ความหมายของคำที่ถูกต้องทำให้ สามารถนำคำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้	๑๑	๓
๖	นิทานอ่าน ใหม่	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ท ๑.๑ ป.๒/๒, ท ๑.๑ ป.๑/๘ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒	การอ่าน การเขียน และ รู้ความหมายของคำที่สะกดด้วย มาตราตัวสะกดแม่ เกอว เป็นคำที่มี ว เป็นตัวสะกด การอ่าน การเขียน และรู้ความหมายของคำที่ถูกต้อง ทำให้นำคำที่ถูกต้องไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน มีมารยาทในการอ่าน	๑๐	๔

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
--------------	--------------------------	-----------	-----------	-------------------	------------------

๗	พวกเรารัก แม่น้ำ	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๒.๑ ป.๒/๒, ท ๒.๑ ป.๒/๔ ท ๔.๑ ป.๒/๒	การอ่าน การเขียน และ รู้ความหมายของคำที่สะกดด้วย มาตราแมกก เป็นคำที่มี ก ข ฃ เป็นตัวสะกด ซึ่งออกเสียงเหมือน ก สะกด การอ่านการเขียน และรู้ ความหมายของคำและประโยคสั้น ๆ ที่ถูกต้อง ทำให้สามารถนำคำไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้ มีมารยาทในการ เขียน	๑๐	๕
๘	เพลง ธรรมชาติ	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๓.๑ ป.๒/๗	การอ่าน การเขียน และ รู้ความหมายของคำที่สะกดด้วย มาตราแม กด เป็นคำที่มีพยัญชนะที่ เป็นตัวสะกดได้หลายตัว ซึ่งออก เสียงเหมือนตัว ด สะกด เรียนรู้ เรื่องไตรยางศ์ (อักษรสามหมู่) การอ่านการเขียนและ รู้ความหมาย ของคำที่ถูกต้อง ทำให้สามารถนำคำ ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีมารยาท ในการฟัง การดู และการพูด	๘	๕
๙	รีนรสักวา	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒	การอ่าน การเขียน และ รู้ความหมายของคำที่สะกดด้วย มาตราแมสะกด แม่ กน เป็นคำที่มี น ญ ณ ร ล ฬ เป็นตัวสะกด ซึ่งออก เสียงเหมือน น สะกด และคำที่มี ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา การอ่าน การเขียน และ รู้ความหมายของ คำ ที่ถูกต้อง คัดลายมือบรรจงแก้ว ทำให้สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	๘	๔
ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน

๑๐	ตลาดของหนู	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒	การอ่าน การเขียน และ รู้ความหมายของคำที่สะกดด้วย มาตราแมกบ เป็นคำที่มี บ ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด ซึ่งออกเสียงเหมือน บ สะกด และคำควบกล้ำ คือ คำที่มี พยัญชนะต้น ๒ ตัว เรียงกัน ประสม สระตัวเดียวกัน เวลาออกเสียงจะ ออกควบกล้ำกันทั้ง ๒ ตัว การอ่าน การเขียน และรู้ความหมายของคำที่ ถูกต้อง ทำให้สามารถนำคำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	๑๐	๓
๑๑	คนเก่งคึกคัก	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๒.๑ ป.๒/๓ ท ๔.๑ ป.๒/๒	การอ่านเนื้อเรื่องที่มีคำที่เป็น ตัวการันต์ คือพยัญชนะตัวใด ตัว หนึ่ง ในคำที่ไม่ต้องการออกเสียงคือ พยัญชนะตัวที่ไม่มีทัณฑฆาต กำกับ เรียกตัวการันต์ การผันอักษร เป็น การเปลี่ยนเสียงคำต่างๆ ตามเสียง วรรณยุกต์ ให้ได้คำใหม่ที่มี ความหมายแตกต่างจากคำเดิม การเขียนเรื่องสั้นๆ ตามจินตนาการ คือ การแต่งเรื่องโดยการสร้างภาพ ขึ้นในใจ อาจไม่มีความจริง ซึ่งต่าง จากเรื่องที่เขียนแสดงความรู้ ถ่ายทอดเรื่องราวจากความคิด	๑๐	๓
๑๒	ไก่แจ้แซ่เสียง	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ท ๑.๑ ป.๒/๓ ท ๔.๑ ป.๒/๒	การอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะควบ กล้ำ ซึ่งเป็นคำที่มีพยัญชนะต้น ๒ ตัว ประสมสระตัวเดียวกัน พยัญชนะ ที่มาควบคือ ร ล ว บางคำออกเสียง พยัญชนะ ๒ ตัว กล้ากันบางคำออก เสียง เฉพาะพยัญชนะต้นตัวแรก และ บางคำออกเสียงพยัญชนะต้น เป็นเสียง ซ การอ่าน การเขียน และ รู้ความหมายของคำที่ถูกต้อง ทำให้ สามารถนำคำไปใช้ ในชีวิตประจำวัน ได้ เขียนย่อความ คือ การเก็บ ใจความสำคัญของเรื่องมาเรียบเรียง	๑๐	๕
ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน

			ขึ้นใหม่ ด้วยภาษาของผู้เขียนเอง เพื่อให้เข้าใจเรื่อง ที่ได้ครบสมบูรณ์ และรวดเร็ว		
๑๓	ตะวันพัก จันทร์ผ่อง	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๔/๒ ท ๕.๑ ป.๒/๑ ท ๕.๑ ป.๒/๒	การอ่าน เขียนและอธิบาย ความหมายของคำที่มีอักษรนำ เป็นคำที่มีพยัญชนะต้นสองตัว ประสมสระเดียวกัน บางคำออก เสียง พยางค์เดียว บางคำออกเสียง ๒ พยางค์ โดย พยางค์แรกออก เสียง อะ กิ่งเสียงส่วนพยางค์หลัง ออกเสียงเหมือนมี ห นำ การอ่าน การเขียนและรู้ความหมายของคำที่ ถูกต้อง ทำให้สามารถ นำคำไปใช้ในชีวิตประจำวัน การ แต่งประโยคเพื่อสื่อสารเรื่องราวให้ เกิดประโยชน์ในการดำเนิน ชีวิตประจำวัน บทร้องเล่นที่มีคุณค่า การละเล่นพื้นบ้านสามารถ เสริมสร้างพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา		
๑๔	ท่องเทียวร้าน หนังสือ	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๓	การอ่าน เขียนและอธิบาย ความหมายของคำที่มีตัวการันต์เป็น คำที่ไม่มีทัณฑฆาต กำกับอยู่บน พยัญชนะ ตัวการันต์ มีทั้งพยัญชนะ เดียว พยัญชนะ ๒ ตัว พยัญชนะ และสระ การอ่านจะไม่อ่านออก เสียง พยัญชนะและสระนั้น การ เขียนและรู้ความหมายของคำที่ ถูกต้อง ทำให้สามารถนำคำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ คำที่มีอักษรควบ คือ คำที่มีพยัญชนะ๒ ตัว ออกเสียง กล้ำกัน พยัญชนะที่นำมาควบกล้ำ คือ ร ล ว		
ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑๕	ภาพวาดของ	ท ๑.๑ ป.๒/๑	การอ่าน เขียนและอธิบาย	๑๐	๔

	สี่เทียน	ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒ ท ๕.๑ ป.๒/๓	ความหมายของคำที่มี รร อ่านออกเสียงเหมือน คำที่มีพยัญชนะ ร เรียงกันสองรูป รร เรียกว่า ร หันใช้เขียนแทนรูปสระอะ เมื่อประสมกับพยัญชนะ การเขียนและรู้ความหมายของคำที่ถูกต้อง ทำให้สามารถนำคำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ท่องบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า		
๑๖	คือถิ่นแผ่นดินทอง	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๒.๑ ป.๒/๒ ท ๕.๑ ป.๒/๑	การอ่าน เขียนและอธิบายความหมายคำบางคำที่มีพยัญชนะและสระที่ไม่ออกเสียง บางคำไม่ออกเสียง ร ซึ่งเป็นตัวสะกด ตัวที่สองบางคำ ไม่ออกเสียง ห และบางคำไม่ออกเสียงสระ อิ หรือ สระอุ ซึ่งประสมอยู่กับตัวสะกด ร้องบทเพลงและบทร้อยกรองง่ายๆ	๑๐	๔
๑๗	เราผองเพื่อน	ท ๓.๑ ป.๒/๒ ท ๓.๑ ป.๒/๓ ท ๔.๑ ป.๒/๒	เขียนสะกดและบอกความหมายคำในภาษาไทยที่มีความหมายตรงกันข้ามการเข้าใจความหมายของคำทำให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ถูกต้อง การพูดสื่อสารแนะนำตนเอง และเล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน	๙	๓
๑๘	ยายกะตา	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๔	การอ่าน เขียนและอธิบายความหมายคำคล้องจองซึ่งเป็นคำที่มีเสียงสระ และตัวสะกดเหมือนกันทำให้ภาษาไทย มีความไพเราะและจดจำได้ง่าย การอ่านในใจเป็นการอ่านที่ ผู้อ่านต้องใช้สมาธิในการศึกษาคำยาก ตั้งจุดหมายในการอ่าน จะทำให้จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้	๑๐	๓
ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๑๙	เล่านิทานได้	ท ๑.๑ ป.๒/๑	การอ่านจับใจความ การอ่านข้อเขียน	๘	๓

	ร่มไม้	ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๑.๑ ป.๒/๔ ท ๑.๑ ป.๒/๕ ท ๑.๑ ป.๒/๖ ท ๕.๑ ป.๒/๑ ท ๕.๑ ป.๒/๒ ท ๕.๑ ป.๒/๓	เชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือ ข้อแนะนำอย่างเข้าใจ การอ่านอย่าง สม่ำเสมอเป็นการปลูกฝังนิสัยรักการ อ่าน ทำให้มีความรอบรู้ และช่วย พัฒนาความคิดสามารถนำไปใช้ ประโยชน์ได้การฝึกซ้อมบทร้องเล่น และบทร้องประกอบการละเล่น ทำ ให้เกิดความสนุกสนานและช่วยสืบ สานวัฒนธรรมไทย การท่องจำบท อาขยานเป็นการฝึกความจำ นำ ข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวันได้		
๒๐	โอบกบิน จินตนาการ	ท ๓.๑ ป.๒/๓ ท ๓.๑ ป.๒/๔ ท ๓.๑ ป.๒/๕ ท ๓.๑ ป.๒/๗ ท ๔.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒ ท ๔.๑ ป.๒/๕	การเป็นผู้ฟังที่ดีต้องฟังอย่าง มีสมาธิ เพื่อจับใจความของเรื่องที่ ฟังให้เข้าใจจะได้นำไปปฏิบัติได้ ถูกต้องเหมาะสม การฟังหรือดู เรื่องราวต่าง ๆ อย่างตั้งใจจะทำให้ สามารถจับใจความของเรื่องได้และ สามารถนำไปถ่ายทอดได้อย่าง ถูกต้อง การพูดสื่อสารใน ชีวิตประจำวัน ต้องเลือกใช้ถ้อยคำ และแสดงกิริยาท่าทางให้เหมาะสม กับกาลเทศะและบุคคล มีมารยาท ในการฟัง การดูและการพูด ฝึกการ แจกลูกคำ สะกดคำ การใช้ภาษา ถิ่นสื่อสารและเข้าใจกันในท้องถิ่น ลักษณะของภาษาถิ่นจะมีสำเนียง และคำศัพท์ที่ต่างกันในแต่ละถิ่น การใช้ภาษามาตรฐานซึ่งเป็นภาษาที่ คนทั่วไปใช้สามารถเข้าใจได้ ตรงกันและเป็นภาษาหลักที่ใช้ ติดต่อสื่อสารกับทางราชการ ตรงกันและเป็นภาษาหลักที่ใช้ ติดต่อสื่อสารกับทางราชการ	๘	๓
วัดผลปลายภาคเรียน				๒	๓๐
รวมทั้งสิ้น				๒๐๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

รายวิชาภาษาไทย ๓
จำนวน ๒๐๐ ชั่วโมง/ปี

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	ปฏิบัติการ สายลับจิ๋ว	ท๑.๑ ป.๓/๑ ท๑.๑ ป.๓/๓ ท๔.๑ ป.๓/๑	การอ่านออกเสียงคำ และ ข้อความจากวรรณกรรมเรื่อง เวลามีคุณค่า จะต้อง อ่านออก เสียงให้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และ อธิบายความหมายของคำและ ข้อความ ตั้งคำถามและตอบ คำถาม ลำดับเหตุการณ์และ คาดคะเนเหตุการณ์ โดยระบุ เหตุผลประกอบ	๑๒	๕
๒	บึงใหญ่ในป่า	ท ๑.๑ ป.๓/๑ ท ๑.๑ ป.๓/๔ ท ๑.๑ ป.๓/๕ ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๒.๑ ป.๓/๒ ท ๔.๑ ป.๓/๑ ท ๕.๑ ป.๓/๓ ท ๕.๑ ป.๓/๔	สรุปความรู้และข้อคิด เพื่อ นำไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ ได้ในชีวิตประจำวัน มีมารยาท ในการอ่าน รวมถึงการเขียน สะกดคำและบอกความหมาย ของคำที่มีตัวสะกดและคำที่ ไม่ มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง	๑๒	๕
๓	พลังงานคือ ชีวิต	ท ๑.๑ ป.๓/๑ ท ๑.๑ ป.๓/๖ ท ๑.๑ ป.๓/๗ ท ๔.๑ ป.๓/๕ ท ๔.๑ ป.๓/๖	การอ่านออกเสียงคำ และ ข้อความจากวรรณกรรมเรื่อง พลังงานคือชีวิต จะต้อง อ่าน ออกเสียงให้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และอธิบาย ความหมายของคำและ ข้อความ ตั้งคำถามและตอบ คำถาม ลำดับเหตุการณ์และ คาดคะเนเหตุการณ์ โดยระบุเหตุผลประกอบ	๑๒	๕

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๔	ความฝันนั้น	ท ๑.๑ ป.๓/๑	ตั้งคำถามและตอบคำถาม	๑๒	๕

	เป็นจริงได้	ท ๑.๑ ป.๓/๘ ท ๒.๑ ป.๓/๒ ท ๔.๑ ป.๓/๔	ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบ สรุปความรู้และข้อคิด เพื่อนำไปปรับใช้ให้เกิด ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน การพูดแสดงความคิดเห็น การ พูดสื่อสาร จะต้องมีความชัดเจน ตรงตามวัตถุประสงค์ และมี มารยาทในการพูด การเขียน สะกตคำ		
๕	ทายปัญหากับ คุณตา	ท ๑.๑ ป.๓/๑ ท ๒.๑ ป.๓/๕ ท ๓.๑ ป.๓/๕ ท ๔.๑ ป.๓/๔ ท ๕.๑ ป.๓/๒	การอ่าน การเขียน และ รู้ความหมายของคำที่สะกต ด้วยมาตราแม่เกย เป็นคำที่มี ย เป็นตัวสะกต รูปวรรณยุกต์ ๔ รูป ๕ เสียง การอ่าน การเขียนและรู้ความหมายของ คำที่ถูกต้องทำให้สามารถนำคำ ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	๑๒	๕
๖	ภูมิใจ ภาษาไทยของ เรา	ท ๑.๑ ป.๓/๑ ท ๑.๑ ป.๓/๙ ท ๒.๑ ป.๓/๒ ท ๓.๑ ป.๓/๑ ท ๓.๑ ป.๓/๕	การอ่าน การเขียน และ รู้ความหมายของคำที่สะกต ด้วยมาตราตัวสะกตแม่ เกอว เป็นคำที่มี ว เป็นตัวสะกต การอ่าน การเขียน และรู้ ความหมายของคำที่ถูกต้อง ทำให้สามารถนำคำที่ถูกต้อง ไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีมารยาทในการอ่าน	๑๒	๕

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๗	คนดีมีสัจจะ	ท ๑.๑ ป.๓/๑	การอ่าน การเขียน และ	๑๐	๕

		ท ๑.๑ ป.๓/๒ ท ๒.๑ ป.๓/๕ ท ๓.๑ ป.๓/๖	รู้ความหมายของคำที่สะกดด้วย มาตราแม็กก เป็นคำที่มี ก ข ฃ เป็นตัวสะกด ซึ่งออกเสียง เหมือน ก สะกด การอ่านการเขียน และรู้ความหมายของคำ และ ประโยคสั้น ๆ ที่ถูกต้อง ทำให้ สามารถนำคำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ มีมารยาทในการเขียน		
๘	คิดไปรู้ไป	ท ๑.๑ ป.๓/๑ ท ๒.๑ ป.๓/๑	การอ่าน การเขียน และ รู้ความหมายของคำที่สะกดด้วย มาตราแม่ กด เป็นคำที่มีพยัญชนะ ที่เป็นตัวสะกดได้หลายตัว ซึ่งออก เสียงเหมือนตัว ด สะกด เรียนรู้ เรื่องไตรยางศ์ (อักษรสามหมู่) การอ่านการเขียนและ รู้ ความหมาย ของคำที่ถูกต้อง ทำให้ สามารถ นำคำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ มีมารยาทในการ ฟัง การดู และการพูด	๑๒	๕
๙	อาหารดีมี คุณภาพ	ท ๑.๑ ป.๓/๑ ท ๑.๑ ป.๓/๖ ท ๓.๑ ป.๓/๒ ท ๔.๑ ป.๓/๑ ท ๔.๑ ป.๓/๓	การอ่าน การเขียน และ รู้ความหมายของคำที่สะกดด้วย มาตราแม่สะกด แม่ กน เป็นคำที่ มี น ญ ณ ร ล พ เป็นตัวสะกด ซึ่งออกเสียงเหมือน น สะกด และคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตาม มาตรา การอ่านการเขียน และ รู้ความหมายของคำ ที่ถูกต้อง คัด ลายมือบรรจงแล้วทำให้สามารถ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	๑๒	๕
ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑๐	นอกเมือง...ใน	ท ๑.๑ ป.๓/๑	การอ่าน การเขียน และ	๑๐	๓

	กรุง	ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๓.๑ ป.๓/๓ ท ๔.๑ ป.๓/๒ ท ๕.๑ ป.๓/๑ ท ๕.๑ ป.๓/๒	รู้ความหมายของคำที่สะกดด้วย มาตราแม่กบ เป็นคำที่มี บ ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด ซึ่งออกเสียง เหมือน บ สะกด และคำควบกล้ำ คือ คำที่มีพยัญชนะต้น ๒ ตัว เรียง กัน ประสมสระตัวเดียวกัน เวลา ออกเสียงจะออกควบกล้ำกันทั้ง ๒ ตัวการอ่าน การเขียน และรู้ ความหมายของคำที่ถูกต้อง ทำให้ สามารถนำคำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้		
๑๑	ส่งข่าว...เล่า เรื่อง	ท ๑.๑ ป.๓/๑ ท ๒.๑ ป.๓/๔ ท ๑.๑ ป.๓/๔	การอ่านเนื้อเรื่องที่มีคำที่เป็น ตัว การันต์ คือพยัญชนะ ตัวใด ตัวหนึ่ง ในคำที่ไม่ต้องการ ออกเสียงคือพยัญชนะตัวที่มี ไม้ทัณฑฆาต กำกับเรียกตัวการันต์ การผันอักษร เป็นการเปลี่ยนเสียง คำต่าง ๆ ตามเสียงวรรณยุกต์ให้ได้ คำใหม่ที่มีความหมายแตกต่างจาก คำเดิม การเขียนเรื่องสั้นๆ ตาม จินตนาการคือ การแต่งเรื่องโดย การสร้างภาพ ขึ้นในใจ อาจไม่มี ความจริง ซึ่งต่างจากเรื่องที่เขียน แสดงความรู้ถ่ายทอดเรื่องราวจาก ความคิด	๑๒	๕

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
--------------	--------------------------	-----------	-----------	-------------------	------------------

๑๒	ประชาธิปไตย ใบเล็ก	ท ๑.๑ ป.๓/๑ ท ๓.๑ ป.๓/๔ ท ๔.๑ ป.๓/๒ ท ๕.๑ ป.๓/๔	กรอ่านออกเสียงคำที่มี พยัญชนะควบกล้ำ ซึ่งเป็นคำ ที่มีพยัญชนะต้น ๒ตัว ประสม สระตัวเดียวกัน พยัญชนะที่มา ควบคือ ร ล ว บางคำออก เสียง พยัญชนะ ๒ ตัว กล้ำ กันบางคำออกเสียง เฉพาะ พยัญชนะต้นตัวแรกและ บางคำออกเสียงพยัญชนะต้น เป็นเสียง ซ การอ่าน การเขียน และรู้ความหมายของคำที่ ถูกต้อง ทำให้สามารถนำคำไป ใช้ ในชีวิตประจำวันได้ เขียน ย่อความ คือ การเก็บใจความ สำคัญของเรื่องมาเรียบเรียงขึ้น ใหม่ ด้วยภาษาของผู้เขียนเอง ใช้ ในชีวิตประจำวันได้ เขียน ย่อความ คือ การเก็บใจความ สำคัญของเรื่องมาเรียบเรียงขึ้น ใหม่ ด้วยภาษาของผู้เขียนเอง เพื่อให้เข้าใจเรื่อง ที่ได้ครบ สมบูรณ์และรวดเร็ว	๑๒	๕
๑๓	ของดีในตำบล	ท ๑.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๕ ท ๔.๑ ป.๓/๒	การอ่าน เขียนและอธิบาย ความหมายของคำที่มีอักษรนำ เป็นคำที่มีพยัญชนะต้นสองตัว ประสมสระเดียวกัน บางคำ ออกเสียง พยางค์เดียว บาง คำออกเสียง ๒ พยางค์ โดย พยางค์แรกออกเสียง อะ กิ่ง เสียงส่วนพยางค์หลังออกเสียง เหมือนมี ห นำ การอ่าน การเขียนและรู้ความหมายของ คำที่ถูกต้อง ทำให้สามารถ นำคำไปใช้ในชีวิตประจำวัน การแต่งประโยคเพื่อสื่อสาร	๑๒	๓
ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน

			เหมือนมี หน้า การอ่าน การเขียนและรู้ความหมายของ คำที่ถูกต้อง ทำให้สามารถ นำคำไปใช้ในชีวิตประจำวัน การแต่งประโยคเพื่อสื่อสาร เรื่องราวให้เกิดประโยชน์ใน การดำเนินชีวิตประจำวัน บท ร้องเล่นที่มีคุณค่าการเล่น พื้นบ้านสามารถเสริมสร้าง พัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา		
๑๔	ธรรมชาติเจ้า เอย	ท ๑.๑ ป.๓/๑ ท ๒.๑ ป.๓/๒ ท ๔.๑ ป.๓/๒	การอ่าน เขียนและอธิบาย ความหมายของคำที่มีตัว การันต์เป็นคำที่ไม่มีทัณฑฆาต กำกับอยู่บนพยัญชนะ ตัวการันต์ มีทั้งพยัญชนะเดี่ยว พยัญชนะ ๒ ตัว พยัญชนะ และสระ การอ่านจะไม่อ่าน ออกเสียง พยัญชนะและสระ นั้น การเขียนและรู้ความหมาย ของคำที่ถูกต้อง ทำให้สามารถ นำคำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ คำที่มีอักษรควบ คือ คำที่มี พยัญชนะ ๒ ตัว ออกเสียงกล้ำ กัน พยัญชนะที่นำมา ควบกล้ำ คือ ร ล ว	๑๒	๔
ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑๕	บันทึก	ท ๑.๑ ป.๓/๑	การอ่าน เขียนและอธิบาย	๑๒	๔

	ความหลัง	ป.๓/๕ ท ๒.๑ ป.๓/๓ ป.๓/๖	ความหมายของคำที่มี รร อ่าน ออกเสียงเหมือน คำที่มี พยัญชนะ ร เรียงกันสองรูป รร เรียกว่า ร หันใช้เขียนแทน รูปสระอะ เมื่อประสมกับ พยัญชนะ การเขียนและรู้ ความหมายของคำที่ถูกต้อง ทำให้สามารถนำคำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ ท่องบท อาขยานและบทร้อยกรองที่มี คุณค่า		
๑๖	คุยกับคุณปู่	ท ๑.๑ ป.๓/๑ ท ๔.๑ ป.๓/๕ ท ๕.๑ ป.๓/๑	การอ่าน เขียนและอธิบาย ความหมายคำบางคำที่มี พยัญชนะและสระที่ไม่ออก เสียง บางคำไม่ออกเสียง ร ซึ่งเป็นตัวสะกด ตัวที่สอง บางคำ ไม่ออกเสียง ห และ บางคำไม่ออกเสียงสระ อี หรือ สระอุ ซึ่งประสมอยู่กับ ตัวสะกด ร้องบทเพลงและบท ร้อยกรองง่าย ๆ	๑๒	๓
๑๗	เราผองเพื่อน	ท ๓.๑ ป.๒/๒ ท ๓.๑ ป.๒/๓ ท ๔.๑ ป.๒/๒	เขียนสะกดและบอก ความหมายคำในภาษาไทยที่มี ความหมายตรงกันข้าม การเข้าใจความหมายของคำ ทำให้สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง การพูดสื่อสารแนะนำตนเอง และเล่าประสบการณ์ใน ชีวิตประจำวัน	๙	๓

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑๘	ยายกะตา	ท ๑.๑ ป.๓/๑	การอ่าน เขียนและอธิบาย	๑๐	๓

		ท ๑.๑ ป.๓/๒ ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๔.๑ ป.๓/๔	ความหมายคำคล้องจองซึ่งเป็นคำที่มีเสียงสระ และตัวสะกดเหมือนกัน ทำให้ภาษาไทย มีความไพเราะ และจดจำได้ง่าย การอ่านในใจเป็นการอ่านที่ ผู้อ่านต้องใช้สมาธิในการศึกษาคำยาก ตั้งจุดหมายในการอ่าน จะทำให้จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้		
๑๙	เล่านิทานได้ รู้มโน	ท ๑.๑ ป.๓/๑ ท ๑.๑ ป.๓/๒, ท ๑.๑ ป.๓/๔ ท ๑.๑ ป.๓/๕, ท ๑.๑ ป.๓/๖ ท ๕.๑ ป.๓/๑ ท ๕.๑ ป.๓/๒ ท ๕.๑ ป.๓/๓	การอ่านจับใจความ การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะอย่างเข้าใจ การอ่านอย่างสม่ำเสมอ เป็นการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน ทำให้มีความรอบรู้ และช่วยพัฒนาความสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ การฝึกการอ่านบทร้องเล่นและบทร้องประกอบการละเล่น ทำให้เกิดความสนุกสนานและช่วยสืบสานวัฒนธรรมไทย การท่องจำบทอาขยานเป็นการฝึกความจำ นำข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	๘	๓

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๒๐	โอบกบิน จินตนาการ	ท ๓.๑ ป.๓/๓ ท ๓.๑ ป.๓/๔	การเป็นผู้ฟังที่ดีต้องฟังอย่างมีสมาธิ เพื่อจับใจความของ	๘	๓

		ท ๓.๑ ป.๓/๕ ท ๓.๑ ป.๓/๗ ท ๔.๑ ป.๓/๑ ท ๔.๑ ป.๓/๒ ท ๔.๑ ป.๓/๕	เรื่องที่ฟังให้เข้าใจจะได้นำไป ปฏิบัติได้ถูกต้องเหมาะสม การ ฟังหรือดูเรื่องราวต่าง ๆ อย่าง ตั้งใจจะทำให้สามารถ จับใจความของเรื่องได้และ สามารถนำไปถ่ายทอดได้อย่าง ถูกต้อง การพูดสื่อสารใน ชีวิตประจำวัน ต้องเลือกใช้ ถ้อยคำและแสดงกิริยาท่าทาง ให้เหมาะสมกับกาลเทศะและ บุคคล มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด ฝึกการแจก ลูกคำ สะกดคำ การใช้ภาษา ถิ่นสื่อสารและเข้าใจกันใน ห้องถิ่น ลักษณะของภาษาถิ่น จะมีสำเนียงและคำศัพท์ที่ ต่างกันในแต่ละถิ่น การใช้ ภาษามาตรฐานซึ่งเป็นภาษาที่ คนทั่วไปใช้สามารถเข้าใจได้		
สอบปลายภาค				๒	๓๐
รวมทั้งปี				๒๐๐	๑๐๐

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (๑๐๐)
๑	ขนมไทยไว้เทียมทาน	ท ๑.๑ ป.๔/๑ ท ๑.๑ ป.๔/๒ ท ๑.๑ ป.๔/๓ ท ๑.๑ ป.๔/๘ ท ๒.๑ ป.๔/๓ ท ๒.๑ ป.๔/๗ ท ๓.๑ ป.๔/๔ ท ๓.๑ ป.๔/๕ ท ๔.๑ ป.๔/๑ ท ๔.๑ ป.๔/๓ ท ๔.๑ ป.๔/๕ ท ๔.๑ ป.๔/๗ ท๕.๑ ป.๔/๑	การอ่านออกเสียงการอ่านในใจ และการจับใจความสำคัญโดยการตั้งคำถามและการทำแผนภาพความคิด การหาความหมายของคำ การสืบค้นข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ แต่งคำประพันธ์ เพลงร้องเล่นสำหรับเด็ก มารยาทในการอ่านในใจ นิทานพื้นบ้าน	๗	๓
๒	ออมไว้กำไรชีวิต	ท๑.๑ป.๔/๑ ท ๑.๑ป.๔/๒ ท ๒.๑ป.๔/๔ ท ๑.๑ป.๔/๖ ท ๓.๑ป.๔/๒ ท ๓.๑ป.๔/๓ ท ๔.๑ป.๔/๕ ท ๔.๑ป.๔/๖ ท ๕.๑ป.๔/๑ ท ๕.๑ป.๔/๒	การอ่านออกเสียง การสืบค้นหาความหมายของคำ การเขียนย่อเรื่องสำนวนภาษา การพูดอภิปราย การทำบัญชีรายรับรายจ่าย การอ่านบทร้อง มารยาทในการอ่านออกเสียง นิทานพื้นบ้าน	๖	๓
๓	การผจญภัยของสุดสาคร	ท ๑.๑ป.๔/๑ ท๑.๑ป.๔/๒ ท ๑.๑ป.๔/๖ ท ๒.๑ป.๔/๒ ท ๒.๑ป.๔/๗ ท ๓.๑ป.๔/๒ ท ๓.๑ป.๔/๓ ท๔.๑ ป.๔/๓ ท๔.๑ ป.๔/๕ ท ๕.๑ป.๔/๑ ๕.๑ป.๔/๒ ท ๕.๑ป.๔/๓ ๕.๑ป.๔/๔	การอ่านออกเสียง การสืบค้นหาความหมายของคำ การเขียนย่อเรื่องสำนวนภาษา การพูดอภิปราย การทำบัญชีรายรับรายจ่าย การอ่านบทร้อง มารยาทในการอ่านออกเสียง นิทานพื้นบ้าน	๕	๓

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (๑๐๐)
----------	----------------------	-----------	-----------	----------------	--------------------

๔	ฝึกสมุนไพรรักษาโรคภัยไข้เจ็บ	ท ๑.๑ ป.๔/๑ ท ๑.๑ป.๔/๒ ท ๑.๑ ป.๔/๓ ท ๑.๑ป.๔/๖ ท ๒.๑ป.๔/๓ ท ๓.๑ ป.๔/๑ ท ๔.๑ ป.๔/๒ ท ๔.๑ป.๔/๕ ท ๔.๑ป.๔/๖ ท ๔.๑ ป.๔/๑ ท ๔.๑ ป.๔/๓ ท ๔.๑ป.๔/๕ ท ๕.๑ ป.๔/๑ ท ๕.๑ป.๔/๒ ท ๕.๑ป.๔/๓ ท ๕.๑ป.๔/๔	การอ่านออกเสียง การทำแผนภาพโครงเรื่อง การอ่านประวัติบุคคลสำคัญ การหาความหมายของคำ การสืบค้นมาตราตัวสะกด อ่านและสังเกตคำที่ประวิสรรชนีย์ การใช้ไม้ยมก การเล่าประสบการณ์ บทร้องสำหรับเด็ก มีมารยาทในการพูด	๘	๓
๕	ภูมิโงมรดกโลก	ท ๑.๑ ป.๔/๑ ท ๑.๑ป.๔/๒ ท ๑.๑ ป.๔/๓ ท ๒.๑ป.๔/๖ ท ๓.๑ ป.๔/๑ ท ๓.๑ป.๔/๕ ท ๓.๑ ป.๔/๖ ท ๔.๑ป.๔/๑ ท ๔.๑ป.๔/๒ ท ๔.๑ป.๔/๓ ท ๔.๑ป.๔/๔ ท ๕.๑ป.๔/๑ ท ๕.๑ป.๔/๒	การอ่านออกเสียง การอ่านในใจและจับใจความสำคัญ การอ่านสารคดี การหาความหมายของคำ การฝึกแต่งประโยค การเขียนบันทึกความรู้ การรายงาน การอภิปราย การดูแผนที่ คำควบกล้ำ อักษรนำ คำที่มีไม้ทัณฑฆาตกำกับ ไตรยางศ์ คำเป็น คำตาย การผันอักษรมารยาทในการฟังรายงาน	๘	๓
๖	น้ำผึ้งหยดเดียว	ท ๑.๑ ป.๔/๑ ท ๑.๑ ป.๔/๕ ท ๑.๑ ป.๔/๖ ท ๑.๑ ป.๔/๘ ท ๒.๑ป.๔/๔ ท ๒.๑ ป.๔/๖ ท ๓.๑ป.๔/๑ ท ๓.๑ ป.๔/๕ ท ๔.๑ ป.๔/๕ ท ๕.๑ ป.๔/๑ ท ๕.๑ ป.๔/๒	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว โคลงสี่สุภาพ สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องอภิปราย ทำนายเหตุการณ์ เล่าข่าว เหตุการณ์ จำแนกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นอ่านบทร้อยกรอง มารยาทการอ่าน	๔	๒
ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (๑๐๐)
๗	ชีวิตที่ถูกเมิน	ท ๑.๑ ป.๔/๑ ท ๑.๑ ป.๔/๒ ท ๑.๑ ป.๔/๓ ท ๑.๑ ป.๔/๔ ท ๒.๑ ป.๔/๑ ท ๒.๑ ป.๔/๒ ท ๒.๑ ป.๔/๓ ท ๒.๑ ป.๔/๔	การอ่านออกเสียง การตั้งคำถามตอบคำถามจากเรื่อง การอ่านสารคดี คำนาม	๖	๓

		ท ๓.๑ป.๔/๑ ท ๓.๑ ป.๔/๒ ท ๓.๑ป.๔/๓ ท ๓.๑ ป.๔/๔ ท ๔.๑ป.๔/๑ ท ๔.๑ ป.๔/๒ ท ๔.๑ ป.๔/๓ ท ๔.๑ ป.๔/๔ ท ๕.๑ ป.๔/๑ ท ๕.๑ ป.๔/๒ ท ๕.๑ ป.๔/๓ ท ๕.๑ ป.๔/๔	คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ ประโยคสื่อสาร การอภิปราย การสืบค้นหา สำนวนไทย บทร้องสำหรับเด็ก มีมารยาทในการพูด		
๘	โอม! พินิจ มหา พิจารณา	ท ๑.๑ ป.๔/๑ ท ๑.๑ ป.๔/๓ ท ๑.๑ ป.๔/๔ ท ๑.๑ ป.๔/๖ ท ๒.๑ป.๔/๔ ท ๓.๑ ป.๔/๑ ท ๓.๑ ป.๔/๒ ท ๓.๑ป.๔/๓ ท ๓.๑ ป.๔/๖ ท ๔.๑ป.๔/๕ ท ๕.๑ ป.๔/๒ ท ๕.๑ ป.๔/๓	การอ่านออกเสียง การอ่าน ในใจ สรุปใจความสำคัญ การอ่านบทกลอนสอนใจ การอภิปรายแสดงความ คิดเห็นเชิงวิจารณ์ การแยกแยะข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น การสรุปเรื่อง เครื่องหมายวรรคตอน การเขียนย่อหน้า บทร้อง สำหรับเด็ก บทท่องอาขยาน มีมารยาทในการฟังอภิปราย	๖	๓
๙	ระบำ สายฟ้า	ท ๑.๑ ป.๔/๑ ท ๑.๑ ป.๔/๒ ท ๑.๑ ป.๔/๖ ท ๒.๑ ป.๔/๒ ท ๒.๑ ป.๔/๔ ท ๓.๑ ป.๔/๒ ท ๓.๑ ป.๔/๓ ท ๓.๑ ป.๔/๖ ท ๔.๑ ป.๔/๔ ท ๔.๑ ป.๔/๖ ท ๔.๑ ป.๔/๗ ท ๕.๑ป.๔/๑ ท ๕.๑ ป.๔/๒ ท ๕.๑ ป.๔/๔	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว บทร้อยกรอง การเขียนสรุป ความ อภิปรายสรุปหา ข้อคิด การแต่งประโยค บทเห่กล่อม การอ่านตำนาน การเขียนและเล่านิทาน มารยาทในการฟัง	๖	๓

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
--------------	--------------------------	-----------	-----------	-------------------	---------------------------

๑๐	แรงพิโรธ จากฟ้าดิน	ท ๑.๑ ป.๔/๑ ท ๑.๑ ป.๔/๒ ท ๑.๑ ป.๔/๕ ท ๑.๑ ป.๔/๘ ท ๒.๑ ป.๔/๑ ท ๒.๑ ป.๔/๖ ท ๒.๑ ป.๔/๘ ท ๓.๑ ป.๔/๒ ท ๓.๑ ป.๔/๓ ท ๓.๑ ป.๔/๕ ท ๓.๑ ป.๔/๖ ท ๔.๑ป.๔/๒ ท ๔.๑ ป.๔/๓ ท ๕.๑ ป.๔/๑	การอ่านออกเสียง การอ่าน ในใจ การอ่านกลอนสี่ การคัดลายมือตัวบรรจง คำพ้อง คำที่มีความหมาย เหมือนกัน การสืบค้นข้อมูล ประเพณีท้องถิ่น กาอภิปราय การแสดง บทบาทสมมุติ การคาดคะเน เหตุการณ์ มีมารยาทในการ ใช้แหล่งเรียนรู้	๗	๓
๑๑	ไวรัสร้าย	ท ๑.๑ ป.๔/๓ ท ๑.๑ ป.๔/๖ ท ๒.๑ ป.๔/๒ ท ๒.๑ ป.๔/๖ ท ๓.๑ ป.๔/๔ ท ๓.๑ ป.๔/๕ ท ๓.๑ ป.๔/๖ ท ๔.๑ ป.๔/๑ ท ๕.๑ ป.๔/๔	การอ่านในใจ การค้นหา คำยากในบทเรียน การตั้ง คำถามตอบคำถามจากเรื่อง ที่อ่าน การอ่านเสริมความรู้ การเขียนเรียงความ การ บันทึกความรู้ การสืบค้น ข้อมูล การเล่าประสบการณ์ มีมารยาทในการฟัง	๕	๓
๑๒	เรื่องเล่า จากเมือง พัทลุง	ท ๑.๑ ป.๔/๑ ท ๑.๑ ป.๔/๖ ท ๒.๑ ป.๔/๒ ท ๒.๑ ป.๔/๗ ท ๓.๑ ป.๔/๓ ท ๓.๑ ป.๔/๖ ท ๔.๑ ป.๔/๕ ท ๔.๑ ป.๔/๗ ท ๕.๑ ป.๔/๑ ท ๕.๑ ป.๔/๒	อ่านออกเสียงบทละคร การเขียนและการพูดเล่า ประสบการณ์ การสืบค้น ภาษาถิ่น การอ่านกลอนหก การแต่งกลอนหก มารยาท การพูด	๗	๓

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
--------------	--------------------------	-----------	-----------	-------------------	---------------------------

๑๓	สนุกสนานกับการเล่น	ท ๑.๑ป.๔/๒ ท ๒.๑ป.๔/๕ ท ๒.๑ป.๔/๘ ท ๓.๑ป.๔/๓ ท ๓.๑ป.๔/๕ ท ๔.๑ป.๔/๑ ท ๔.๑ป.๔/๒ ท ๔.๑ป.๔/๓ ท ๔.๑ป.๔/๔ ท ๔.๑ป.๔/๕ ท ๕.๑ป.๔/๒ ท ๕.๑ป.๔/๓ ท ๕.๑ป.๔/๔	การอ่านในใจ การหา ความหมายของคำ ส่วนประกอบของประโยค การเขียนจดหมายส่วนตัว และกิจธุระ การอภิปราย และการสาธิตการเล่น บทร้องสำหรับเด็ก มีมารยาทในการเขียน	๙	๕
๑๔	หนูเออยจะบอกให้	ท ๑.๑ ป.๔/๑ ท ๑.๑ป.๔/๖ ท ๒.๑ ป.๔/๒ ท ๒.๑ป.๔/๓ ท ๒.๑ ป.๔/๔ ท ๒.๑ป.๔/๘ ท ๓.๑ ป.๔/๒ ท ๓.๑ป.๔/๓ ท ๓.๑ ป.๔/๕	การอ่านออกเสียง การทำ แผนภาพโครงเรื่อง การบันทึกความรู้ การเขียนย่อความ การเลือกหนังสืออ่าน การเล่าเหตุการณ์ นิทานสำหรับเด็ก บทกลอนสอนใจ มีนิสัยรัก การเขียน การเขียนหนังสือ เล่มเล็ก	๘	๓
๑๕	ดวงจันทร์ของลำเจียก	ท ๑.๑ ป.๔/๑ ท ๑.๑ป.๔/๗ ท ๒.๑ ป.๔/๑ ท ๒.๑ป.๔/๖ ท ๓.๑ ป.๔/๓ ท ๓.๑ป.๔/๕ ท ๓.๑ ป.๔/๖ ท ๔.๑ป.๔/๖ ท ๕.๑ ป.๔/๑ ท ๕.๑ป.๔/๔	การอ่านในใจ การอ่าน ออกเสียงบทร้อยกรอง การคัดลายมือ การสืบค้น ประเพณีลอยกระทง การพูดอภิปรายคำ เปรียบเทียบ การอ่านบท ร้อยกรอง การท่องจำบท ร้อยกรองที่น่าสนใจ มารยาทการพูด	๘	๓
ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน

๑๖	คนตีศรีโรงเรียน	ท ๓.๑ป.๔/๓ ท ๓.๑ป.๔/๔ ท ๓.๑ป.๔/๖ ท ๔.๑ป.๔/๔ ท ๕.๑ ป.๔/๑ท ๕.๑ ป.๔/๒	ตอบคำถาม การอ่านเสริม ความรู้ การเขียนย่อเรื่อง ฝึกแต่งประโยค การพูด แนะนำตัว สนทนาโน้มน้ำ วจิตใจ ไต่แย้ง การอภิปรายแสดงความ คิดเห็น มีมารยาทใน การพูด	๗	๓
๑๗	สารพิษในชีวิตประจำวัน	ท ๑.๑ ป.๔/๑ ท ๑.๑ป.๔/๓ ท ๑.๑ ป.๔/๔ ท ๑.๑ป.๔/๕ ท ๒.๑ ป.๔/๒ ท ๒.๑ ป.๔/๓ ท ๒.๑ ป.๔/๖ ท ๒.๑ ป.๔/๘ ท ๓.๑ ป.๔/๑ ท ๓.๑ ป.๔/๒ ท ๓.๑ป.๔/๕ ท ๔.๑ ป.๔/๕ ท ๕.๑ป.๔/๑ ท ๕.๑ ป.๔/๒	การอ่านออกเสียง การเขียน แผนภาพโครงเรื่อง การอ่าน เสริมความรู้ การอภิปราย หาข้อคิด การเขียนคำขวัญ เพื่อโฆษณาสินค้า การ แยกแยะข้อเท็จจริง การ คาดคะเนเหตุการณ์ การ สืบค้นข้อมูลจากการ สัมภาษณ์ มีมารยาทในการ เขียนโฆษณา	๗	๓
๑๘	ห้องสมุดป่า	ท ๑.๑ป.๔/๑ ท ๑.๑ ป.๔/๖ ท ๒.๑ป.๔/๔ ท ๒.๑ ป.๔/๖ ท ๓.๑ ป.๔/๒ ท ๓.๑ป.๔/๕ ท ๓.๑ ป.๔/๖ ท ๔.๑ป.๔/๖ ท ๕.๑ ป.๔/๓ ท ๕.๑ป.๔/๔	อ่านออกเสียงกาพย์ยานี ๑๑ การเขียนย่อเรื่องและ หาข้อคิด สุภาษิตคำ พังเพย การอ่านบทร้อย กรอง อภิปรายคุณค่า การท่องจำบทอาขยาน มารยาทการฟังการดู การพูด	๗	๓
ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน

					(๑๐๐)
๑๙	อย่างนี้ดีควรทำ	ท ๑.๑ ป.๔/๒ ท ๑.๑ ป.๔/๔ ท ๑.๑ ป.๔/๖ ท ๑.๑ ป.๔/๗ ท ๒.๑ ป.๔/๔ ท ๓.๑ ป.๔/๑ ท ๓.๑ ป.๔/๒ ท ๓.๑ ป.๔/๖ ท ๔.๑ ป.๔/๑ ท ๔.๑ ป.๔/๓ ท ๔.๑ ป.๔/๔ ท ๕.๑ ป.๔/๑ ท ๕.๑ ป.๔/๒	การอ่านในใจ การหา ความหมายของคำและ แต่งประโยค การอ่าน เสริมนิทานธรรมะ และย่อ เรื่อง การอภิปรายสรุป เรื่อง และหาข้อคิดจากการอ่าน การเล่าประสบการณ์ มารยาทการฟัง และการดู การอ่านกราฟ	๘	๓
๒๐	กระดานนี้มีที่มา	ท ๑.๑ ป.๔/๑ ท ๑.๑ ป.๔/๓ ท ๑.๑ป.๔/๖ ท ๒.๑ป.๔/๒ ท ๒.๑ป.๔/๖ ท ๓.๑ป.๔/๑ ท ๓.๑ป.๔/๓ ท ๓.๑ป.๔/๖ ท ๔.๑ป.๔/๔ ท ๕.๑ ป.๔/๑ท ๕.๑ป.๔/๒	การอ่านออกเสียง การอ่านในใจ การตั้ง คำถามตอบคำถามจาก เรื่อง การฝึกแต่งประโยค การอ่านสารคดีบทความ จากหนังสือพิมพ์ การ เขียนรายงาน การพูด รายงาน การอภิปราย แสดงความคิดเห็น มารยาทในการพูดรายงาน	๖	๓
๒๑	เที่ยวเมืองพระร่วง	ท ๑.๑ป.๔/๑ ท ๑.๑ป.๔/๖ ท ๒.๑ป.๔/๒ ท ๒.๑ป.๔/๗ ท ๓.๑ป.๔/๓ ท ๓.๑ป.๔/๕ ท ๓.๑ป.๔/๖ ท ๔.๑ป.๔/๕ ท ๔.๑ป.๔/๖ ท ๕.๑ป.๔/๑ ท ๕.๑ป.๔/๒	อ่านออกเสียงบทละครพูด การร้องเพลงปลุกใจ การ พูดอภิปรายแสดงความรู้ ความคิดเห็นและ ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่อง การแต่งคำขวัญ การเขียนบทละคร การ แสดงละคร มารยาทใน การชมการแสดง	๗	๔
ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน

					(๑๐๐)
๒๒	รักที่คุ้มภัย	ท ๑.๑ป.๔/๑ ท ๑.๑ป.๔/๓ ท ๑.๑ป.๔/๖ ท ๒.๑ป.๔/๑ ท ๒.๑ป.๔/๕ ท ๒.๑ป.๔/๖ ท ๓.๑ป.๔/๑ ท ๓.๑ป.๔/๓ ท ๓.๑ป.๔/๕ ท ๓.๑ป.๔/๖ ท ๔.๑ป.๔/๓ ท ๔.๑ป.๔/๕ ท ๔.๑ป.๔/๗ ท ๕.๑ป.๔/๓ ท ๕.๑ป.๔/๔ ท ๕.๑ป.๔/๕ ท ๕.๑ ป.๔/๑ ท ๕.๑ ป.๔/๔	การอ่านออกเสียงตาม อารมณ์ของตัวละคร การ อ่านเสริมบทกวี การคัด ลายมือ การเขียนจด หมายถึงบิดามารดา การ อภิปรายแสดงความรู้สึกร ภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษาถิ่น คำที่มาจาก ภาษาต่างประเทศ การใช้พจนานุกรม การ สืบค้นข้อมูล บทร้อง สำหรับเด็กมารยาทในการ พูดในโอกาส ต่าง ๆ	๘	๕
รวม				๘๐	๕๐
รวมทั้งปี				๑๖๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

จำนวน ๔ หน่วยกิต

เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง/ปี

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๑	พัฒนาการอ่าน	ท ๑.๑ ป.๕/๑ ท ๑.๑ ป.๕/๒ ท ๑.๑ ป.๕/๕ ท ๑.๑ ป.๕/๗ ท ๑.๑ ป.๕/๘ ท ๒.๑ ป.๕/๓ ท ๒.๑ ป.๕/๘ ท ๓.๑ ป.๕/๑ ท ๓.๑ ป.๕/๒ ท ๔.๑ ป.๕/๑ ท ๔.๑ ป.๕/๒ ท ๕.๑ ป.๕/๑ ท ๕.๑ ป.๕/๒	การอ่านออกเสียงทั้งร้อยแก้วและ อ่านทำนองเสนาะบทร้อยกรอง การอ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์ เป็นการอ่านที่ต้องใช้ทักษะ หลายด้าน เพื่อวิเคราะห์วิจารณ์ และประเมินค่าเรื่องที่อ่าน ทั้งนี้ ควรมีการพิจารณาเรื่องที่อ่าน อย่างละเอียด มีเหตุผล ในการประเมิน และนำความรู้ ความคิดไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้	๒๐	๑๐
๒	รู้หลักการทางภาษา	ท ๑.๑ ป.๕/๒ ท ๑.๑ ป.๕/๓ ท ๒.๑ ป.๕/๒ ท ๒.๑ ป.๕/๘ ท ๒.๑ ป.๕/๙ ท ๓.๑ ป.๕/๑ ท ๓.๑ ป.๕/๒ ท ๓.๑ ป.๕/๓ ท ๓.๑ ป.๕/๔ ท ๓.๑ ป.๕/๕ ท ๔.๑ ป.๕/๑ ท ๕.๑ ป.๕/๑ ท ๕.๑ ป.๕/๒	การอธิบายความหมายของคำ ประโยคการบรรยายการพรรณนา สำคัญที่จะช่วยให้การสื่อสารนั้น สัมฤทธิ์ผล เพราะคำในภาษาไทย คำเดียวมีหลายความหมาย จึงควร เข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำเพื่อให้ ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค เป็นสิ่งที่การเรียงลำดับคำนั้นมีความ ถูกต้องและสามารถสื่อสารได้บรรลุ ตามวัตถุประสงค์	๒๐	๑๐
๓	เสวนานำเชื่อถือ	ท ๑.๑ ป.๕/๑ ท ๑.๑ ป.๕/๒ ท ๑.๑ ป.๕/๔ ท ๑.๑ ป.๕/๕ ท ๒.๑ ป.๕/๓ ท ๒.๑ ป.๕/๖ ท ๓.๑ ป.๕/๑ ท ๓.๑ ป.๕/๓	การอ่านออกเสียงทั้งร้อยแก้วและ อ่านทำนองเสนาะบทร้อยกรอง การอ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์ การตั้งคำถามเป็นการพูดหรือเขียน สิ่งที่ต้องการรู้หรือสิ่งที่สงสัย ซึ่ง สามารถตั้งคำถามได้จากการอ่าน การฟัง การดู	๑๐	๕

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๔	ลีลามือสื่อภาษา	ท ๒.๑ ป.๕/๑ ท ๒.๑ ป.๕/๒ ท ๒.๑ ป.๕/๓ ท ๒.๑ ป.๕/๕ ท ๒.๑ ป.๕/๗ ท ๒.๑ ป.๕/๘ ท ๒.๑ ป.๕/๙ ท ๓.๑ ป.๕/๑ ท ๓.๑ ป.๕/๒ ท ๓.๑ ป.๕/๕ ท ๔.๑ ป.๕/๑ ท ๔.๑ ป.๕/๒ ท ๕.๑ ป.๕/๑ ท ๕.๑ ป.๕/๒	การอ่านออกเสียงทั้งร้อยแก้วและ อ่านทำนองเสนาะบทร้อยกรอง การอ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์ การคัดลายมือมีความสำคัญมากต่อ การพัฒนาไปสู่ทักษะการ เขียน และแสดงให้เห็นถึงความ ภาคภูมิใจ ศรัทธา และรักการ เขียนภาษาไทยอันเป็นมรดกและ ภาษาประจำชาติของไทย	๕	๕
๕	เจรจาพินิจ	ท ๑.๑ ป.๕/๑ ท ๑.๑ ป.๕/๒ ท ๑.๑ ป.๕/๘ ท ๒.๑ ป.๕/๒ ท ๒.๑ ป.๕/๖ ท ๓.๑ ป.๕/๑ ท ๓.๑ ป.๕/๒ ท ๓.๑ ป.๕/๓ ท ๓.๑ ป.๕/๔ ท ๔.๑ ป.๕/๑ ท ๔.๑ ป.๕/๓ ท ๕.๑ ป.๕/๑ ท ๕.๑ ป.๕/๓ ท ๕.๑ ป.๕/๓ ท ๕.๑ ป.๕/๔	การอ่านออกเสียงทั้งร้อยแก้วและ อ่านทำนองเสนาะบทร้อยกรอง การอ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์ การพูดแสดงความคิดเห็น ตีชม และวิจารณ์ จำเป็นจะต้องรู้หลักใน การพูดและคำนึงถึงมารยาทที่ดีใน การพูดด้วย จึงจะถือได้ว่าเป็นการ พูดที่สร้างสรรค์ การใช้ภาษาของ กลุ่มบุคคลในชุมชน ภาษาไทย ลาวเวียง ภาษาไท-ยวน ต นาน พื้นบ้านในท้องถิ่น ต นานพระ พุทธบาท ตำนานพระพุทธราย ตำนานบ่อพรานล้างเนื้อ ตำนาน เจ้าพ่อเขาคอก ตำนานนครขีดจีน	๒๐	๕

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด		เวลา	น้ำหนัก
----------	----------------------	-----------	--	------	---------

			สาระสำคัญ	(ชั่วโมง)	คะแนน (๑๐๐)
๖	จิตคือครู	ท ๑.๑ ป.๕/๑ ท ๑.๑ ป.๕/๒ ท ๑.๑ ป.๕/๓ ท ๑.๑ป.๕/๗ ท ๑.๑ ป.๕/๘ ท ๒.๑ป.๕/๒ ท ๓.๑ ป.๕/๘ ท ๓.๑ ป.๕/๑ ท ๓.๑ ป.๕/๒ ท ๓.๑ ป.๕/๓ ท ๔.๑ ป.๕/๑ ท ๔.๑ ป.๕/๒ ท ๔.๑ ป.๕/๗ ท ๕.๑ ป.๕/๑ ท ๕.๑ ป.๕/๒ ท ๕.๑ ป.๕/๓ ท ๒.๑ ป.๕/๒ ท ๒.๑ ป.๕/๕ ท ๒.๑ ป.๕/๘	การสื่อสารในปัจจุบันผ่านสื่อหลายประเภท เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร โทรทัศน์ วิทยุ โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ ผู้ส่งสารถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็น โดยการพูด และการเขียนตามประสบการณ์ การศึกษาและการอบรม ตลอดจนความเชื่อและนิสัยของแต่ละคนที่แตกต่างกัน ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เราได้รับมานั้นอาจมีข้อเท็จจริง การบิดเบือนข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น ผู้รับสารจึงควรพิจารณาวิเคราะห์ให้รอบคอบ ถี่ถ้วน เมื่อฟังดู และอ่านสารนั้น ๆ	๒๐	๑๕
๗	เรียนรู้ภาษาคำราชาศัพท์	ท ๑.๑ ป.๕/๑ ท ๑.๑ ป.๕/๓ ท ๑.๑ ป.๕/๕ ท ๑.๑ป.๕/๖ ท ๑.๑ ป.๕/๗ ท ๓.๑ ป.๕/๑ ท ๓.๑ ป.๕/๕ ท ๔.๑ ป.๕/๑ ท ๔.๑ ป.๕/๒ ท ๔.๑ ป.๕/๓ ท ๔.๑ป.๕/๔ ท ๔.๑ ป.๕/๕ ท ๕.๑ ป.๕/๑ ท ๕.๑ป.๕/๒ ท ๕.๑ ป.๕/๓	ราชาศัพท์ เป็นระเบียบของภาษาที่ต้องใช้ให้ถูกต้องเหมาะสมกับระดับของบุคคล เป็นถ้อยคำที่บ่งบอกว่าชาติไทยมีวัฒนธรรมทางภาษามาเก่าแก่ช้านาน คำราชาศัพท์เป็นคำพิเศษที่ต้องใช้ให้เหมาะสมกับบุคคลในสังคมที่มีความลดหลั่นขึ้น เชิง การใช้คำราชาศัพท์ให้ถูกต้องจึงเป็นเครื่องแสดงความใส่ใจในการอนุรักษ์มรดกและวัฒนธรรมทางภาษาให้อยู่คู่ชาติไทยตลอดไป	๑๕	๕

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด		เวลา	น้ำหนัก
----------	----------------------	-----------	--	------	---------

			สาระสำคัญ	(ชั่วโมง)	คะแนน (๑๐๐)
๘	สัดับสำนวนและ ร้อยกรอง	ท ๑.๑ ป.๕/๑ ท ๑.๑ ป.๕/๓ ท ๑.๑ ป.๕/๕ ท ๑.๑ ป.๕/๗ ท ๒.๑ ป.๕/๖ ท ๒.๑ ป.๕/๘ ท ๓.๑ ป.๕/๑ ท ๓.๑ ป.๕/๒ ท ๓.๑ ป.๕/๓ ท ๓.๑ ป.๕/๔ ท ๓.๑ ป.๕/๕ ท ๔.๑ ป.๕/๖ ท ๔.๑ ป.๕/๗ ท ๕.๑ ป.๕/๑ ท ๕.๑ ป.๕/๒, ท ๕.๑ ป.๕/๓ ท ๕.๑ ป.๕/๔	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วร้อยกรอง บทร้อยกรองของไทยได้แทรกซึมไป ในทุกวงการ ไม่ว่าจะเป็นการ ประกาศโฆษณา การตั้งคำขวัญ ของ จังหวัด การบันทึกข้อความการเขียน คติเตือนใจ สำนวน ภาษิต ล้วนใช้ บทร้อยกรองเนื่องจากบทร้อยกรอง ทำให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังเกิดความซาบซึ้ง ประทับใจ และสามารถจดจำได้เร็ว	๑๐	๕
๙	ขับขานหวานเสนาะ	ท ๑.๑ ป.๕/๑ ท ๑.๑ ป.๕/๕ ท ๑.๑ ป.๕/๗ ท ๒.๑ ป.๕/๓ ท ๒.๑ ป.๕/๘ ท ๓.๑ ป.๕/๑ ท ๓.๑ ป.๕/๔ ท ๓.๑ ป.๕/๕ ท ๔.๑ ป.๕/๑ ท ๔.๑ ป.๕/๒ ท ๔.๑ ป.๕/๓ ท ๔.๑ ป.๕/๖ ท ๕.๑ ป.๕/๑ ท ๕.๑ ป.๕/๔	การอ่านออกเสียงบทร้อยกรองจะถูก กำหนดด้วยฉันทลักษณ์ของคำ ประพันธ์ประเภท ต่างๆ การศึกษา และเข้าใจหลักการอ่านบทร้อยกรอง จะทำให้สามารถอ่านได้อย่าง ถูกต้อง มีความไพเราะ และ เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	๑๕	๕
๑๐	อ่านไพเราะวรรณคดี	ท ๑.๑ ป.๕/๑ ท ๑.๑ ป.๕/๒ ท ๑.๑ ป.๕/๔ ท ๑.๑ ป.๕/๕ ท ๑.๑ ป.๕/๘ ท ๒.๑ ป.๕/๖, ท ๓.๑ ป.๕/๓ ท ๔.๑ ป.๕/๑ ท ๔.๑ ป.๕/๒ ท ๕.๑ ป.๕/๑	อ่านออกเสียง คำควบกล้ำ คำที่มี ตัวการ์นต์ ข้อความที่มีความหมาย โดยนัย อ่านจับใจความสำคัญเป็น ทักษะการอ่านที่ควรฝึกฝน ช่วยให้ ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้อย่างรวดเร็วเป็น พื้นฐานที่สำคัญในการอ่านที่ดีและ มีมารยาทในการอ่าน	๑๕	๕
รวมภาคเรียนที่ ๒				๘๐	๕๐
รวมทั้งปี				๑๖๐	๑๐๐

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รายวิชา ภาษาไทย
จำนวน ๔ หน่วยกิต

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง/ปี

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๑	คำนาม ใช้เรียก ตามชื่อ	ท ๑.๑ ป.๖/๑ ท ๑.๑ ป.๖/๒ ท ๑.๑ ป.๖/๓ ท ๒.๑ ป.๖/๒ ท ๒.๑ ป.๖/๓ ท ๒.๑ ป.๖/๘ ท ๓.๑ ป.๖/๒ ท ๓.๑ ป.๖/๓ ท ๓.๑ ป.๖/๔ ท ๓.๑ ป.๖/๖ ท ๔.๑ ป.๖/๑ ท ๔.๑ ป.๖/๕ ท ๕.๑ ป.๖/๑ ท ๕.๑ ป.๖/๓	การอ่านออกเสียงทั้งร้อยแก้วและ อาทานองเสนาะบทร้อยกรอง การอ่านจับใจความสำคัญเป็น ทักษะการอ่านการเขียนสื่อสาร การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง มี มารยาทในการเขียน การพูด แสดงความรู้ความเข้าใจ ชนิด และหน้าที่ของคำ วรรณคดีและ วรรณกรรม	๑๐	๖
๒	คำแทนชื่อ นี้ คือสรรพนาม	ท ๑.๑ ป.๖/๑ ท ๑.๑ ป.๖/๒ ท ๑.๑ ป.๖/๓ ท ๑.๑ ป.๖/๔ ท ๑.๑ ป.๖/๕ ท ๑.๑ ป.๖/๘ ท ๒.๑ ป.๖/๓ ท ๒.๑ ป.๖/๘ ท ๓.๑ ป.๖/๒ ท ๓.๑ ป.๖/๓ ท ๓.๑ ป.๖/๖ ท ๔.๑ ป.๖/๑ ท ๔.๑ ป.๖/๕ ท ๕.๑ ป.๖/๑	การอ่านบทความ ทำให้ผู้อ่านเกิด ความรู้ทั่วไป ผู้เขียนจะใช้ลีลา และท่วงทำนองในการเขียน ที่ทำ ให้ผู้อ่านเกิดความเพลิดเพลินไป พร้อมกับได้ความรู้บางครั้งก็แฝง แง่คิดที่น่าสนใจ บทความเป็น งานเขียนที่นำเสนอเนื้อหาสาระ และความคิด วิเคราะห์ในเรื่องใด เรื่องหนึ่ง ซึ่งจะต้องอาศัยข้อมูลที่ น่าเชื่อถือ การอ่านบทความเพื่อ จับใจความนั้น จะต้องอ่านแล้ว สามารถตอบคำถามอภิปราย เนื้อหา และสรุปใจความสำคัญ ของเรื่องได้	๑๐	๔
๓	คำกริยาสื่อ อาการ	ท ๑.๑ ป.๖/๑ ท ๑.๑ ป.๖/๒ ท ๑.๑ ป.๖/๓ ท ๑.๑ ป.๖/๖ ท ๑.๑ ป.๖/๗ ท ๑.๑ ป.๖/๘ ท ๑.๑ ป.๖/๙ ท ๒.๑ ป.๖/๓ ท ๒.๑ ป.๖/๘	การอ่านคิดวิเคราะห์เป็นการอ่าน ที่ต้องใช้ความสามารถในการ แยกแยะส่วนย่อย ๆ ของ เหตุการณ์ เรื่องราวหรือเนื้อเรื่อง ต่าง ๆ ที่อ่านว่าประกอบด้วย อะไร มีจุดมุ่งหมายหรือ	๑๐	๔
ลำดับ	ชื่อหน่วยการ	ตัวชี้วัด		เวลา	น้ำหนัก

ที่	เรียนรู้		สาระสำคัญ	(ชั่วโมง)	คะแนน (๑๐๐)
		ท ๑.๑ ป.๖/๙ ท ๒.๑ ป.๖/๓ ท ๒.๑ ป.๖/๘ ท ๓.๑ ป.๖/๒ ท ๓.๑ ป.๖/๓ ท ๒.๑ ป.๖/๔ ท ๒.๑ ป.๖/๖ ท ๔.๑ ป.๖/๑ ท ๔.๑ ป.๖/๕ ท ๕.๑ ป.๖/๑ ท ๕.๑ ป.๖/๑ ท ๕.๑ ป.๖/๑ ท ๕.๑ ป.๖/๒	มีความประสงค์สิ่งใดและ ส่วนย่อย ๆ ที่สำคัญนั้นแต่ละ เหตุการณ์เกี่ยวพันกัน โดยการ วิเคราะห์ความ ตีความ สรุป ความและตอบคำถามจากเรื่องที่ อ่าน ทำให้ผู้อ่านแยกแยะเรื่องที่ อ่านได้และไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน		
๔	ขยายคำควรจำ คำวิเศษณ์	ท ๑.๑ ป.๖/๑ ท ๑.๑ ป.๖/๒ ท ๑.๑ ป.๖/๓ ท ๑.๑ ป.๖/๕ ท ๑.๑ ป.๖/๘ ท ๑.๑ ป.๖/๙ ท ๒.๑ ป.๖/๒ ท ๒.๑ ป.๖/๓ ท ๒.๑ ป.๖/๕ ท ๒.๑ ป.๖/๘ ท ๒.๑ ป.๖/๙ ท ๓.๑ ป.๖/๑ ท ๓.๑ ป.๖/๒ ท ๓.๑ ป.๖/๓ ท ๓.๑ ป.๖/๔ ท ๓.๑ ป.๖/๖ ท ๔.๑ ป.๖/๑ ท ๔.๑ ป.๖/๒ ท ๔.๑ ป.๖/๕ ท ๕.๑ ป.๖/๑	การอ่านออกเสียงและการบอก ความหมายของบกร้อยแก้วร้อย กรองอธิบายความหมายของคำ การแก้ปัญหา การอ่านตีความ เป็นการพิจารณาความหมายของ ถ้อยคำ ที่ต้องอาศัยทักษะ กระบวนการคิด เพื่อนำมาวิเคราะห์ คิดไตร่ตรอง หาเหตุผลซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่าน เข้าใจได้อย่างลึกซึ้งและมี มารยาทในการอ่าน การเขียน สื่อสาร เขียนแผนภาพโครงเรื่อง การเขียนจดหมาย เขียนเรื่องตาม จินตนาการ มีมารยาทในการ เขียน	๑๐	๓
๕	บุพพทจดจำ นำหน้าคำหรือ ข้อความ	ท ๑.๑ ป.๖/๑ ท ๑.๑ ป.๖/๒ ท ๑.๑ ป.๖/๓ ท ๑.๑ ป.๖/๗ ท ๑.๑ ป.๖/๘ ท ๒.๑ ป.๖/๒ ท ๒.๑ ป.๖/๓ ท ๒.๑ ป.๖/๘ ท ๒.๑ ป.๖/๙ ท ๓.๑ ป.๖/๑ ท ๓.๑ ป.๖/๒ ท ๓.๑ ป.๖/๓ ท ๓.๑ ป.๖/๔ ท ๓.๑ ป.๖/๕ ท ๓.๑ ป.๖/๖ ท ๔.๑ ป.๖/๑ ท ๔.๑ ป.๖/๕ ท ๕.๑ ป.๖/๑ ท ๕.๑ ป.๖/๒	การอ่านออกเสียง อธิบายความ คำ ประโยค และข้อความที่เป็น โวหารหมายสำนวน สุภาพ คำพังเพย อ่านเรื่อสั้น แยก ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น เขียน สื่อสารเขียนแผนภาพโครงเรื่อง เขียนเรื่องตามจินตนาการ และ มีมารยาทในการเขียน พุดแสดง ความรู้ความเข้าใจ ตามประเด็นที่ ศึกษาค้นคว้า	๑๐	๓

ลำดับ	ชื่อหน่วยการ	ตัวชี้วัด		เวลา	น้ำหนัก
-------	--------------	-----------	--	------	---------

ที่	เรียนรู้		สาระสำคัญ	(ชั่วโมง)	คะแนน (๑๐๐)
๖	คำเชื่อม สะพาน ประธานคำและ ประโยค	ท ๑.๑ ป.๖/๑ ท ๑.๑ ป.๖/๓ ท ๑.๑ ป.๖/๘ ท ๑.๑ ป.๖/๙ ท ๒.๑ ป.๖/๒ ท ๒.๑ ป.๖/๓ ท ๒.๑ ป.๖/๔ ท ๒.๑ ป.๖/๕ ท ๒.๑ ป.๖/๖ ท ๒.๑ ป.๖/๗ ท ๒.๑ ป.๖/๘ ท ๒.๑ ป.๖/๙ ท ๓.๑ ป.๖/๒ ท ๓.๑ ป.๖/๓ ท ๓.๑ ป.๖/๔ ท ๓.๑ ป.๖/๖ ท ๔.๑ ป.๖/๑ ท ๔.๑ ป.๖/๒	การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง และ บทร้อยแก้ว อ่านเรื่องสั้นๆ ตามความสนใจ มีมารยาทในการ อ่าน พยางค์และคำ การตั้ง คำถามและตอบคำถามจากการ อ่านและฟัง จะช่วยให้มีความ เข้าใจในเรื่องนั้นๆ แล้วนำไปใช้ ประโยชน์เพื่อการสื่อสารกับ ผู้อื่น ได้จะทำให้ใช้ภาษาได้ดี ยิ่งขึ้น	๑๐	๕
๗	คำอุทานสื่อ อารมณ์	ท ๑.๑ ป.๖/๑ ท ๑.๑ ป.๖/๒ ท ๒.๑ ป.๖/๓ ท ๒.๑ ป.๖/๘ ท ๓.๑ ป.๖/๑ ท ๓.๑ ป.๖/๒ ท ๓.๑ ป.๖/๓ ท ๓.๑ ป.๖/๔ ท ๓.๑ ป.๖/๖ ท ๔.๑ ป.๖/๑ ท ๔.๑ ป.๖/๒ ท ๔.๑ ป.๖/๕ ท ๔.๑ ป.๖/๖ ท ๕.๑ ป.๖/๑ ท ๕.๑ ป.๖/๒	การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง และ บทร้อยแก้ว อธิบาย ความหมาย ของคำ ประโยค ข้อความที่เป็นโวหาร การเขียน แผนภาพโครงเรื่อง วิเคราะห์คำตั้งคำถามและคำตอบ พุดรายงาน มีมารยาทในการพูด วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำ คำราชาศัพท์ แต่งกลอนสุภาพ สำนวนสุภาพสืต คำพังเพย วรรณคดี และวรรณกรรม เล่า นิทานพื้นบ้านท้องถิ่น	๑๐	๕
๘	ระดับภาษา ราชาศัพท์ ภาษาถิ่น ใช้ให้ เคยชิน และ เหมาะสม	ท ๑.๑ ป.๖/๑ ท ๑.๑ ป.๖/๒ ท ๒.๑ ป.๖/๒ ท ๒.๑ ป.๖/๓ ท ๒.๑ ป.๖/๔ ท ๒.๑ ป.๖/๘ ท ๒.๑ ป.๖/๙ ท ๓.๑ ป.๖/๑ ท ๓.๑ ป.๖/๒ ท ๓.๑ ป.๖/๓ ท ๓.๑ ป.๖/๖ ท ๔.๑ ป.๖/๑ ท ๔.๑ ป.๖/๔ ท ๔.๑ ป.๖/๖ ท ๑.๕ ป.๖/๑ ท ๔.๑ ป.๖/๓ ท ๔.๑ ป.๖/๔ ท ๕.๑ ป.๖/๑ ท ๕.๑ ป.๖/๒	อ่านออกเสียงร้อยแก้วและร้อย กรอง การอธิบายการเขียนและ คัดลายมือ ถือเป็นทักษะสำคัญ ประการหนึ่ง ในการเรียน ภาษาไทย เพราะการเขียน หนังสือให้สวยงามนอกจากจะ สามารถสื่อสาร ทำให้คนอื่นอ่าน งานได้ง่ายแล้วยังแสดงถึงความ ประณีต ชีวิต จิตใจของคนเขียน ได้ด้วย	๕	๕
ลำดับ	ชื่อหน่วยการ	ตัวชี้วัด		เวลา	น้ำหนัก

ที่	เรียนรู้		สาระสำคัญ	(ชั่วโมง)	คะแนน (๑๐๐)
๙	คำในภาษาไทย ที่นำมาใช้จาก ภาษาต่างประเทศ	ท ๑.๑ ป.๖/๔ ท ๑.๑ ป.๖/๕ ท ๑.๑ ป.๖/๖ ท ๑.๑ ป.๖/๗ ท ๒.๑ ป.๖/๑ ท ๒.๑ ป.๖/๓ ท ๒.๑ ป.๖/๘ ท ๓.๑ ป.๖/๑ ท ๓.๑ ป.๖/๒ ท ๓.๑ ป.๖/๓ ท ๓.๑ ป.๖/๔ ท ๓.๑ ป.๖/๕ ท ๓.๑ ป.๖/๖ ท ๔.๑ ป.๖/๓ ท ๓.๑ ป.๖/๕ ท ๕.๑ ป.๖/๑ ท ๕.๑ ป.๖/๒ ท ๕.๑ ป.๖/๔	การอ่านจับใจความแยก ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น การ อธิบาย การอ่านงานเขียนเชิง อธิบาย อ่านแผนผังแผนที่ แผนภูมิ และกราฟ การคัด ลายมือ เขียนแผนภาพโครงเรื่อง มารยาทในการเขียน วิเคราะห์ ความ พุดรายงานพุดโน้มน้าว มี มารยาทในการพุดคำที่มาจาก ภาษาต่างประเทศ กลอนสุภาพ บทอาขยาน	๑๐	๕
๑๐	สังเกตอย่างไร ประโยคชนิดใด หรือกลุ่มคำ	ท ๑.๑ ป.๖/๑ ท ๑.๑ ป.๖/๒ ท ๑.๑ ป.๖/๔ ท ๑.๑ ป.๖/๕ ท ๒.๑ ป.๖/๓ ท ๒.๑ ป.๖/๘ ท ๓.๑ ป.๖/๒ ท ๓.๑ ป.๖/๓ ท ๓.๑ ป.๖/๖ ท ๔.๑ ป.๖/๑ ท ๔.๑ ป.๖/๒ ท ๕.๑ ป.๖/๑ ท ๕.๑ ป.๕/๓	อ่านออกเสียง คำที่มาจาก ภาษาต่างประเทศ ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น การแก้ปัญหา แผนภาพโครงเรื่อง เขียนเรื่อง ตามจินตนาการ ตั้งคำถาม คำตอบ วิเคราะห์ความ มี มารยาทในการพุดชนิดและหน้าที่ ของคำ ภาษาถิ่น	๑๐	๕
๑๑	กลอนสุภาพ ซาบซึ้งใจ	ท ๑.๑ ป.๖/๑ ท ๑.๑ ป.๖/๒ ท ๑.๑ ป.๖/๘ ท ๒.๑ ป.๖/๒ ท ๒.๑ ป.๖/๓ ท ๒.๑ ป.๖/๔ ท ๒.๑ ป.๖/๘ ท ๒.๑ ป.๖/๙ ท ๓.๑ ป.๖/๑ ท ๓.๑ ป.๖/๒ ท ๓.๑ ป.๖/๓ ท ๓.๑ ป.๖/๔ ท ๓.๑ ป.๖/๖ ท ๔.๑ ป.๖/๑ ท ๔.๑ ป.๖/๕ ท ๔.๑ ป.๖/๖	การเขียนถือเป็นทักษะที่สำคัญใน การเรียนรู้ภาษา ทั้งนี้เพราะคนที่ จะเขียนสื่อสารได้ดีจะต้องเป็นผู้ที่ มีความรู้ความสามารถและเข้าใจ หลักการใช้ภาษาได้ดี พอสมควร การเขียนเล่าเรื่อง การสื่อสารชนิดหนึ่งที่ต้องใช้ หลักการเขียน เช่นเดียวกับการ เขียนทั่วไป	๑๐	๕

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๑๒	สำนวนไทย สอนใจให้คิด	ท ๑.๑ ป.๖/๑ ท ๑.๑ ป.๖/๒ ท ๑.๑ ป.๖/๓ ท ๑.๑ ป.๖/๖ ท ๑.๑ ป.๖/๘ ท ๒.๑ ป.๖/๒ ท ๒.๑ ป.๖/๓ ท ๒.๑ ป.๖/๔ ท ๒.๑ ป.๖/๘ ท ๒.๑ ป.๖/๙ ท ๓.๑ ป.๖/๑ ท ๓.๑ ป.๖/๒ ท ๓.๑ ป.๖/๓ ท ๓.๑ ป.๖/๕ ท ๓.๑ ป.๖/๖ ท ๔.๑ ป.๖/๑ ท ๔.๑ ป.๖/๖ ท ๕.๑ ป.๖/๑ ท ๕.๑ ป.๖/๓	การเขียนเรื่องราวเพื่อสื่อสารให้ คนอื่นรับรู้ ถือเป็นทักษะการ เขียนที่ผู้เขียนต้องนำข้อมูล ความรู้ หรือเรื่องราวที่ต้องการ ให้คนอื่นรู้ด้วย มาเขียน เรียบ เรียงเป็นเรื่องราว ต่อเนื่องให้ สามารถสื่อสารให้คนอื่น เข้าใจ ได้ด้วย คนที่จะเขียนเรื่องราวได้ ดีจะต้องเข้าใจหลักการเขียน และได้รับการฝึกฝนอย่าง ต่อเนื่อง จึง จะเขียนเรื่องได้ดี	๑๐	๕
๑๓	อ่านได้คล่อง ต้องรู้วิธี	ท ๑.๑ ป.๖/๑ ท ๑.๑ ป.๖/๒ ท ๑.๑ ป.๖/๓ ท ๑.๑ ป.๖/๘ ท ๒.๑ ป.๖/๒ ท ๒.๑ ป.๖/๓ ท ๒.๑ ป.๖/๘ ท ๒.๑ ป.๖/๙ ท ๓.๑ ป.๖/๒ ท ๓.๑ ป.๖/๓ ท ๓.๑ ป.๖/๖ ท ๔.๑ ป.๖/๑ ท ๔.๑ ป.๖/๒ ท ๔.๑ ป.๖/๕ ท ๕.๑ ป.๖/๑ ท ๕.๑ ป.๖/๒	พุดแสดงความคิดเห็น ระบุ ข้อเท็จจริง ถูกต้อง ตรงประเด็น เชื่อถือได้ ครอบคลุมเนื้อหา ข้อคิดเห็นอยู่บนหลักของ เหตุผล ตรงประเด็น ไม่กระทบ ผู้อื่น บทสรุป ชัดเจน ถูกต้อง ครอบคลุมเนื้อหา การใช้ น้ำเสียง กิริยาการพุดแสดงมิตร ไมตรี รักษาเวลาตามที่กำหนด/ เหมาะสม	๑๐	๕
๑๔	เขียนชำนาญ งานสร้างสรรค์	ท ๑.๑ ป.๖/๑ ท ๑.๑ ป.๖/๒ ท ๑.๑ ป.๖/๓ ท ๑.๑ ป.๖/๕ ท ๑.๑ ป.๖/๘ ท ๒.๑ ป.๖/๑ ท ๒.๑ ป.๖/๓ ท ๒.๑ ป.๖/๔ ท ๒.๑ ป.๖/๗ ท ๒.๑ ป.๖/๘ ท ๓.๑ ป.๖/๑ ท ๓.๑ ป.๖/๒ ท ๓.๑ ป.๖/๓ ท ๓.๑ ป.๖/๔ ท ๓.๑ ป.๖/๕ ท ๓.๑ ป.๖/๖ ท ๔.๑ ป.๖/๑ ท ๔.๑ ป.๖/๒ ท ๕.๑ ป.๖/๑ ท ๕.๑ ป.๖/๒ ท ๕.๑ ป.๖/๔	การอ่านคิดวิเคราะห์เป็นการ อ่านที่ต้องใช้ความสามารถใน การแยกแยะส่วนย่อย ๆ ของ เหตุการณ์ เรื่องราวหรือเนื้อ เรื่องต่าง ๆ ที่อ่านว่า ประกอบด้วยอะไร มี จุดมุ่งหมายหรือมีความประสงค์ สิ่งใดและส่วนย่อย ๆ ที่สำคัญ นั้นแต่ละเหตุการณ์เกี่ยวพันกัน โดยการวิเคราะห์ความ ดีความ สรุปความ การใช้ภาษาของกลุ่ม บุคคลในชุมชน ภาษาไทยลาว ภาษาไท-ยวน	๑๕	๕
รวมทั้งปี				๑๖๐	๑๐๐

อภิธานศัพท์

กระบวนการเขียน

กระบวนการเขียนเป็นการคิดเรื่องที่จะเขียนและรวบรวมความรู้ในการเขียน กระบวนการเขียนมี ๕ ขั้น ดังนี้

๑. การเตรียมการเขียน เป็นขั้นเตรียมพร้อมที่จะเขียนโดยเลือกหัวข้อเรื่องที่จะเขียน บนพื้นฐานของประสบการณ์ กำหนดรูปแบบการเขียน รวบรวมความคิดในการเขียน อาจใช้วิธีการอ่านหนังสือ สนทนา จัดหมวดหมู่ความคิด โดยเขียนเป็นแผนภาพความคิด จัดบันทึกความคิดที่จะเขียนเป็นรูปหัวข้อเรื่องใหญ่ หัวข้อย่อย และรายละเอียดคร่าวๆ

๒. การยกร่างข้อเขียน เมื่อเตรียมหัวข้อเรื่องและความคิดรูปแบบการเขียนแล้ว ให้นำความคิดมาเขียนตามรูปแบบที่กำหนดเป็นการยกร่างข้อเขียน โดยคำนึงถึงว่าจะเขียนให้ใครอ่าน จะใช้ภาษาอย่างไรให้เหมาะสมกับเรื่องและเหมาะสมกับผู้อื่น จะเริ่มต้นเขียนอย่างไร มีหัวข้อเรื่องอย่างไร ลำดับความคิดอย่างไร เชื่อมโยงความคิดอย่างไร

๓. การปรับปรุงข้อเขียน เมื่อเขียนยกร่างแล้วอ่านทบทวนเรื่องที่เขียน ปรับปรุงเรื่องที่เขียนเพิ่มเติมความคิดให้สมบูรณ์ แก้ไขภาษา สำนวนโวหาร นำไปให้เพื่อนหรือผู้อื่นอ่าน นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงอีกครั้ง

๔. การบรรณาธิการกิจ นำข้อเขียนที่ปรับปรุงแล้วมาตรวจทานคำผิด แก้ไขให้ถูกต้อง แล้วอ่านตรวจทานแก้ไขข้อเขียนอีกครั้ง แก้ไขข้อผิดพลาดทั้งภาษา ความคิด และการเว้นวรรคตอน

๕. การเขียนให้สมบูรณ์ นำเรื่องที่แก้ไขปรับปรุงแล้วมาเขียนเรื่องให้สมบูรณ์ จัดพิมพ์ วาดรูปประกอบ เขียนให้สมบูรณ์ด้วยลายมือที่สวยงามเป็นระเบียบ เมื่อพิมพ์หรือเขียนแล้วตรวจทานอีกครั้ง ให้สมบูรณ์ก่อนจัดทำรูปเล่ม

กระบวนการคิด

การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นกระบวนการคิด คนที่จะคิดได้ดีต้องเป็นผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้เขียนที่ดี บุคคลที่จะคิดได้ดีจะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานในการคิด บุคคลจะมีความสามารถในการรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า จะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานที่นำมาช่วยในการคิดทั้งสิ้น การสอนให้คิดควรให้ผู้เรียนรู้จักคัดเลือกข้อมูล ถ่ายทอด รวบรวม และจำข้อมูลต่างๆ สมองของมนุษย์จะเป็นผู้บริโภคข้อมูลข่าวสาร และสามารถแปลความข้อมูลข่าวสาร และสามารถนำมาใช้อ้างอิง การเป็นผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้เขียนที่ดี จะต้องสอนให้เป็นผู้บริโภคข้อมูลข่าวสารที่ดีและเป็นนักคิดที่ดีด้วย กระบวนการสอนภาษาจึงต้องสอนให้ผู้เรียนเป็นผู้รับรู้ข้อมูลข่าวสารและมีทักษะการคิด นำข้อมูลข่าวสารที่ได้จากการฟังและการอ่านนำมาสู่การฝึกทักษะการคิด นำการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มาสอนในรูปแบบ บูรณาการทักษะ ตัวอย่าง เช่น การเขียนเป็นกระบวนการคิดในการวิเคราะห์ การแยกแยะ การสังเคราะห์ การประเมินค่า การสร้างสรรค์ ผู้เขียนจะนำความรู้และประสบการณ์สู่การคิดและแสดงออกตามความคิดของตนเสมอ ต้องเป็นผู้อ่านและผู้ฟังเพื่อรับรู้ข่าวสารที่จะนำมาวิเคราะห์และสามารถแสดงทรรศนะได้

กระบวนการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการซึ่งผู้อ่านสร้างความหมายหรือพัฒนา การตีความระหว่างการอ่าน ผู้อ่านจะต้องรู้หัวข้อเรื่อง รู้จุดประสงค์ของการอ่าน มีความรู้ทางภาษาที่ใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้ในหนังสือที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์เดิมเป็นประสบการณ์ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน กระบวนการอ่านมีดังนี้

๑. การเตรียมการอ่าน ผู้อ่านจะต้องอ่านชื่อเรื่อง หัวข้อย่อยจากสารบัญเรื่อง อ่านคำนำ ให้ทราบจุดมุ่งหมายของหนังสือ ตั้งจุดประสงค์ของการอ่านจะอ่านเพื่อความเพลิดเพลินหรืออ่านเพื่อหาความรู้ วางแผนการอ่านโดยอ่านหนังสือตอนใดตอนหนึ่งว่าความยากง่ายอย่างไร หนังสือมีความยากมากน้อยเพียงใด รูปแบบของหนังสือเป็นอย่างไร เหมาะกับผู้อ่านประเภทใด เดาความว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เตรียมสมุด ดินสอ สำหรับจดบันทึกข้อความหรือเนื้อเรื่องที่สำคัญขณะอ่าน

๒. การอ่าน ผู้อ่านจะอ่านหนังสือให้ตลอดเล่มหรือเฉพาะตอนที่ต้องการอ่าน ขณะอ่านผู้อ่านจะใช้ความรู้จากการอ่านคำ ความหมายของคำมาใช้ในการอ่าน รวมทั้งการรู้จักแบ่งวรรคตอนด้วย การอ่านเร็วจะมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ดีกว่าผู้อ่านช้า ซึ่งจะสะกดคำอ่านหรืออ่านย้อนไปย้อนมา ผู้อ่านจะใช้บริบทหรือคำแวดล้อมช่วยในการตีความหมายของคำเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน

๓. การแสดงความคิดเห็น ผู้อ่านจะจดบันทึกข้อความที่มีความสำคัญ หรือเขียนแสดง ความคิดเห็น ตีความข้อความที่อ่าน อ่านซ้ำในตอนที่ไม่เข้าใจเพื่อทำความเข้าใจให้ถูกต้อง ขยายความคิดจากการอ่าน จับคู่กับเพื่อนสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตั้งข้อสังเกตจากเรื่องที่อ่าน ถ้าเป็นการอ่านบทกลอนจะต้องอ่านทำนองเสนาะต่างๆ เพื่อฟังเสียงการอ่านและเกิดจินตนาการ

๔. การอ่านสำรวจ ผู้อ่านจะอ่านซ้ำโดยเลือกอ่านตอนใดตอนหนึ่ง ตรวจสอบคำและภาษา ที่ใช้สำรวจโครงเรื่องของหนังสือเปรียบเทียบกับหนังสือที่อ่านกับหนังสือที่เคยอ่าน สำรวจและเชื่อมโยงเหตุการณ์ในเรื่องและการลำดับเรื่อง และสำรวจคำสำคัญที่ใช้ในหนังสือ

๕. การขยายความคิด ผู้อ่านจะสะท้อนความเข้าใจในการอ่าน บันทึกข้อคิดเห็น คุณค่าของเรื่อง เชื่อมโยงเรื่องราวในเรื่องกับชีวิตจริง ความรู้สึกจากการอ่าน จัดทำโครงงานหลักการอ่าน เช่น วาดภาพเขียนบทละคร เขียนบันทึกรายงานการอ่าน อ่านเรื่องอื่นๆ ที่ผู้เขียนคนเดียวกันแต่ง อ่านเรื่องเพิ่มเติม เรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ได้ความรู้ที่ชัดเจนและกว้างขวางขึ้น

การเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ และจินตนาการในการเขียน เช่น การเขียนเรียงความ นิทาน เรื่องสั้น นวนิยาย และบทร้อยกรอง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ผู้เขียนจะต้องมีความคิดดี มีจินตนาการดี มีคลังคำอย่างหลากหลาย สามารถนำคำมาใช้ ในการเขียน ต้องใช้เทคนิคการเขียน และใช้ถ้อยคำอย่างสละสลวย

การดู

การดูเป็นการรับสารจากสื่อภาพและเสียง และแสดงทรรศนะได้จากการรับรู้สาร ตีความ แปลความ วิเคราะห์ และประเมินคุณค่าสารจากสื่อ เช่น การดูโทรทัศน์ การดูคอมพิวเตอร์ การดูละคร การดูภาพยนตร์ การดูหนังสือการ์ตูน (แม้ไม่มีเสียงแต่มีถ้อยคำอ่านแทนเสียงพูด) ผู้ดูจะต้องรับรู้สาร จากการดูและนำมา วิเคราะห์ ตีความ และประเมินคุณค่าของสารที่เป็นเนื้อเรื่องโดยใช้หลักการพิจารณาวรรณคดีหรือการวิเคราะห์วรรณคดีเบื้องต้น เช่น แนวคิดของเรื่อง ฉากที่ประกอบเรื่องสมเหตุสมผล กิริยาท่าทาง และการแสดงออกของตัวละครมีความสมจริงกับบทบาท โครงเรื่อง เพลง แสง สี เสียง ที่ใช้ประกอบการแสดงให้

อารมณ์แก่ผู้ดูสมจริงและสอดคล้องกับยุคสมัยของเหตุการณ์ที่จำลองสู่บทละคร คุณค่าทางจริยธรรม คุณธรรม และคุณค่าทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อผู้ดูหรือผู้ชม ถ้าเป็นการดูข่าวและเหตุการณ์ หรือการอภิปราย การใช้ความรู้หรือเรื่องที่เป็นสารคดี การโฆษณาทางสื่อจะต้องพิจารณาเนื้อหาสาระว่าสมควรเชื่อถือได้หรือไม่ เป็นการโฆษณาชวนเชื่อหรือไม่ ความคิดสำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้มาก และการดูละครเวที ละคร โทรทัศน์ ดูข่าวทางโทรทัศน์จะเป็นประโยชน์ได้รับความสนุกสนาน ต้องดูและวิเคราะห์ ประเมินค่า สามารถ แสดงทรรศนะของตนได้อย่างมีเหตุผล

การตีความ

การตีความเป็นการใช้ความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านและการใช้บริบท ได้แก่ คำที่แวดล้อม ข้อความ ทำความเข้าใจข้อความหรือกำหนดความหมายของคำให้ถูกต้อง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ ให้ความหมายว่า การตีความหมาย ชี้หรือกำหนด ความหมาย ให้ความหมายหรืออธิบาย ใช้หรือปรับให้เข้าใจเจตนา และความมุ่งหมายเพื่อความถูกต้อง

การเปลี่ยนแปลงของภาษา

ภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา คำคำหนึ่งในสมัยหนึ่งเขียนอย่างหนึ่ง อีกสมัยหนึ่งเขียนอีก อย่างหนึ่ง คำว่า ประเทศ แต่เดิมเขียน ประเทศ คำว่า ปักซีใต้ แต่เดิมเขียน ปักใต้ ในปัจจุบัน เขียน ปักซีใต้ คำว่า ลุ่มลึก แต่ก่อนเขียน ลุ่มรก ภาษาจึงมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งความหมายและการเขียน บางครั้งคำบางคำ เช่น คำว่า หล่อน เป็นคำสรรพนามแสดงถึงคำพูด สรรพนามบุรุษที่ ๓ ที่เป็นคำสุภาพ แต่ เดียวนี้คำว่า หล่อน มีความหมายในเชิงดูแคลน เป็นต้น

การสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ คือ การรู้จักเลือกความรู้ ประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมมาเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ ความคิดใหม่ หรือสิ่งแปลกใหม่ที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม บุคคลที่จะมีความสามารถในการ สร้างสรรค์จะต้องเป็นบุคคลที่มีความคิดอิสระอยู่เสมอ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มองโลกในแง่ดี คิดไตร่ตรอง ไม่ตัดสินใจสิ่งใดง่ายๆ การสร้างสรรค์ของมนุษย์จะเกี่ยวเนื่องกันกับความคิด การพูด การเขียน และการ กระทำเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งจะต้องมีการคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นพื้นฐาน

ความคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นความคิดที่พัฒนามาจากความรู้และประสบการณ์เดิม ซึ่งเป็น ปัจจัยพื้นฐานของการพูด การเขียน และการกระทำเชิงสร้างสรรค์

การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการแสดงออกทางภาษาที่ใช้ภาษาชัดเจนให้ไพเราะ งดงาม เหมาะสม ถูกต้องตามเนื้อหาที่พูดและเขียน

การกระทำเชิงสร้างสรรค์เป็นการกระทำที่ไม่ซ้ำแบบเดิมและคิดค้นใหม่แปลกไปจากเดิม และเป็น ประโยชน์ที่สูงขึ้น

ข้อมูลสารสนเทศ

ข้อมูลสารสนเทศ หมายถึง เรื่องราว ข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่สามารถ สื่อความหมาย ด้วยการพูดบอกเล่า บันทึกเป็นเอกสาร รายงาน หนังสือ แผนที่ แผนภาพ ภาพถ่าย บันทึกด้วยเสียงและ ภาพ บันทึกด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นการเก็บเรื่องราวต่างๆ บันทึกไว้เป็นหลักฐานด้วยวิธีต่างๆ

ความหมายของคำ

คำที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารมีความหมายแบ่งได้เป็น ๓ ลักษณะ คือ

๑. ความหมายโดยตรง เป็นความหมายที่ใช้พูดจากันตรงตามความหมาย คำหนึ่งๆ นั้น อาจมีความหมายได้หลายความหมาย เช่น คำว่า กา อาจมีความหมายถึง ภาชนะใส่น้ำ หรืออาจหมายถึง นกชนิดหนึ่ง ตัวสีดำ ร้อง กา กา เป็นความหมายโดยตรง

๒. ความหมายแฝง คำอาจมีความหมายแฝงเพิ่มจากความหมายโดยตรง มักเป็นความหมายเกี่ยวกับความรู้สึก เช่น คำว่า ชี้เหนียว กับ ประหยัด หมายถึง ไม่ใช่จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย เป็นความหมายตรง แต่ความรู้สึกต่างกัน ประหยัดเป็นสิ่งที่ดี แต่ชี้เหนียวเป็นสิ่งที่ไม่ดี

๓. ความหมายในบริบท คำบางคำมีความหมายตรง เมื่อร่วมกับคำอื่นจะมีความหมายเพิ่มเติมกว้างขึ้น หรือแคบลงได้ เช่น คำว่า ดี เด็กดี หมายถึง วุ่นนอนสอนง่าย เสียใจ หมายถึง ไพเราะ ดินสอดี หมายถึง เขียนได้ดี สุขภาพดี หมายถึง ไม่มีโรค ความหมายบริบทเป็นความหมายเช่นเดียวกับความหมายแฝง

คุณค่าของงานประพันธ์

เมื่อผู้อ่านอ่านวรรณคดีหรือวรรณกรรมแล้วจะต้องประเมินงานประพันธ์ ให้เห็นคุณค่าของงานประพันธ์ ทำให้ผู้อ่านอ่านอย่างสนุก และได้รับประโยชน์จากการอ่านงานประพันธ์ คุณค่าของงานประพันธ์แบ่งได้เป็น ๒ ประการ คือ

๑. **คุณค่าด้านวรรณศิลป์** ถ้าอ่านบทร้อยกรองก็จะพิจารณากลวิธีการแต่ง การเลือกเฟ้นถ้อยคำมาใช้ได้ไพเราะ มีความคิดสร้างสรรค์ และให้ความสะท้อนอารมณ์ ถ้าเป็นบทร้อยแก้วประเภทสารคดีรูปแบบการเขียนจะเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง วิธีการนำเสนอที่น่าสนใจ เนื้อหามีความถูกต้อง ใช้ภาษาสละสลวยชัดเจน การนำเสนอมีความคิดสร้างสรรค์ ถ้าเป็นร้อยแก้วประเภทบันเทิงคดี องค์ประกอบของเรื่องไม่ว่าเรื่องสั้น นวนิยาย นิทาน จะมีแก่นเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละครมีความสัมพันธ์กัน กลวิธีการแต่งแปลกใหม่ น่าสนใจ ปมขัดแย้งในการแต่งสร้างความสะท้อนอารมณ์ การใช้ถ้อยคำสร้างภาพได้ชัดเจน คำพูดในเรื่องเหมาะสมกับบุคลิกของ ตัวละครมีความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับชีวิตและสังคม

๒. **คุณค่าด้านสังคม** เป็นคุณค่าทางด้านวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ ชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ และคุณค่าทางจริยธรรม คุณค่าด้านสังคม เป็นคุณค่าที่ผู้อ่านจะ เข้าใจชีวิตทั้งในโลกทัศน์และชีวิตทัศน์ เข้าใจการดำเนินชีวิตและเข้าใจเพื่อนมนุษย์ดีขึ้น เนื้อหาย่อมเกี่ยวข้องกับการช่วยจรรโลงใจแก่ผู้อ่าน ช่วยพัฒนาสังคม ช่วยอนุรักษ์สิ่งมีคุณค่าของชาติบ้านเมือง และสนับสนุนค่านิยมอันดีงาม

โครงการ

โครงการเป็นการจัดการเรียนรู้วิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนด้วยการค้นคว้า ลงมือปฏิบัติจริง ในลักษณะของการสำรวจ ค้นคว้า ทดลอง ประดิษฐ์คิดค้น ผู้เรียนจะรวบรวมข้อมูล นำมาวิเคราะห์ทดสอบเพื่อแก้ปัญหาข้อใจ ผู้เรียนจะนำความรู้จากชั้นเรียนมาบูรณาการในการแก้ปัญหา ค้นหาคำตอบเป็นกระบวนการค้นพบนำไปสู่การเรียนรู้ ผู้เรียนจะเกิดทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการจัดการ ผู้สอนจะเข้าใจผู้เรียน เห็นรูปแบบการเรียนรู้ การคิด วิธีการทำงานของผู้เรียน จากการสังเกตการทำงานของผู้เรียน

การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นการเรียนรู้แบบศึกษาค้นคว้าวิธีการหนึ่ง แต่เป็นการศึกษาค้นคว้าที่ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนมีเหตุผล สรุปเรื่องราวอย่างมีกฎเกณฑ์ ทำงานอย่างมีระบบ การเรียนรู้แบบโครงงานไม่ใช่การศึกษาค้นคว้าจัดทำรายงานเพียงอย่างเดียว ต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูลและมีการสรุปผล

ทักษะการสื่อสาร

ทักษะการสื่อสาร ได้แก่ ทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นเครื่องมือของการส่งสารและการรับสาร การส่งสาร ได้แก่ การส่งความรู้ ความเชื่อ ความคิด ความรู้สึกด้วยการพูด และการเขียน ส่วนการรับสาร ได้แก่ การรับความรู้ ความเชื่อ ความคิด ด้วยการอ่านและการฟัง การฝึกทักษะการสื่อสารจึงเป็นการฝึกทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ให้สามารถ รับสารและส่งสารอย่างมีประสิทธิภาพ

ธรรมชาติของภาษา

ธรรมชาติของภาษาเป็นคุณสมบัติของภาษาที่สำคัญ มีคุณสมบัติพอสรุปได้ คือ **ประการที่หนึ่ง** ทุกภาษาจะประกอบด้วยเสียงและความหมาย โดยมีระเบียบแบบแผนหรือกฎเกณฑ์ในการใช้ อย่างเป็นระบบ **ประการที่สอง** ภาษามีพลังในการรอกงามมีรู้สิ้นสุด หมายถึง มนุษย์สามารถใช้ภาษา สื่อความหมายได้โดยไม่รู้สิ้นสุด **ประการที่สาม** ภาษาเป็นเรื่องของการใช้สัญลักษณ์ร่วมกันหรือสมมติร่วมกัน และมีการรับรู้สัญลักษณ์หรือสมมติร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจตรงกัน **ประการที่สี่** ภาษาสามารถใช้ภาษาพูดในการติดต่อสื่อสาร ไม่จำกัดเพศของผู้ส่งสาร ไม่ว่าหญิง ชาย เด็ก ผู้ใหญ่ สามารถผลัดกันในการส่งสารและรับสารได้ **ประการที่ห้า** ภาษาพูดย่อมใช้ได้ทั้งในปัจจุบัน อดีต และอนาคต ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ **ประการที่หก** ภาษาเป็นเครื่องมือการถ่ายทอดวัฒนธรรม และวิชาความรู้นานาประการ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการสร้างสรรค์สิ่งใหม่

แนวคิดในวรรณกรรม

แนวคิดในวรรณกรรมหรือแนวเรื่องในวรรณกรรมเป็นความคิดสำคัญในการผูกเรื่องให้ดำเนินเรื่องไปตามแนวคิด หรือเป็นความคิดที่สอดแทรกในเรื่องใหญ่ แนวคิดย่อมเกี่ยวข้องกับมนุษย์และสังคม เป็นสารที่ผู้เขียนส่งให้ผู้อ่าน เช่น ความดีย่อมชนะความชั่ว ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว ความยุติธรรมทำให้โลกสันติสุข คนเราพ้นความตายไปไม่ได้ เป็นต้น ฉะนั้นแนวคิดเป็นสารที่ผู้เขียนต้องการส่งให้ผู้อ่านทราบ เช่น ความดี ความยุติธรรม ความรัก เป็นต้น

บริบท

บริบทเป็นคำที่แวดล้อมข้อความที่อ่าน ผู้อ่านจะใช้ความรู้สึกและประสบการณ์มากำหนดความหมายหรือความเข้าใจ โดยนำคำแวดล้อมมาช่วยประกอบความรู้และประสบการณ์ เพื่อทำความเข้าใจหรือความหมายของคำ

พลังของภาษา

ภาษาเป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตของมนุษย์ มนุษย์จึงสามารถเรียนรู้ภาษาเพื่อการดำรงชีวิต เป็นเครื่องมือของการสื่อสารและสามารถพัฒนาภาษาของตนได้ ภาษาช่วยให้คนรู้จักคิดและแสดงออกของความคิดด้วยการพูด การเขียน และการกระทำซึ่งเป็นผลจากการคิด ถ้าไม่มีภาษา คนจะคิดไม่ได้ ถ้าคนมีภาษาน้อย มีคำศัพท์น้อย ความคิดของคนก็จะแคบไม่กว้างไกล คนที่ใช้ภาษาได้ดีจะมีความคิดดีด้วย คนจะใช้ความคิดและแสดงออกทางความคิดเป็นภาษา ซึ่งส่งผลไปสู่ การกระทำ ผลของการกระทำส่งผลไปสู่ความคิด ซึ่งเป็นพลังของภาษา ภาษาจึงมีบทบาทสำคัญต่อมนุษย์ ช่วยให้นักพัฒนาความคิด ช่วยดำรงสังคมให้นักอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุข มีมิตรต่อกัน ช่วยเหลือกันด้วยการใช้ภาษาติดต่อสื่อสารกัน ช่วยให้คนปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม ภาษาช่วยให้นักเกิดการพัฒน ใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การอภิปรายโต้แย้ง เพื่อนำไปสู่ผลสรุป มนุษย์ใช้ภาษาในการเรียนรู้ จดบันทึกความรู้ แสวงหาความรู้ และช่วยจรรโลงใจ ด้วยการอ่านบทกลอน ร้องเพลง ภาษายังมีพลังในตัวของมันเอง เพราะภาษาย่อมประกอบด้วยเสียงและความหมาย การใช้ภาษาใช้ถ้อยคำทำให้เกิดความรู้สึกต่อผู้รับสารให้เกิดความจงเกลียดจงชังหรือเกิด ความชื่นชอบ ความรักย่อมเกิดจากภาษาทั้งสิ้น ที่นำไปสู่ผลสรุปที่มีประสิทธิภาพ

ภาษาถิ่น

ภาษาถิ่นเป็นภาษาพื้นเมืองหรือภาษาที่ใช้ในท้องถิ่น ซึ่งเป็นภาษาดั้งเดิมของชาวพื้นบ้านที่ใช้พูดจากันในหมู่เหล่าของตน บางครั้งจะใช้คำที่มีความหมายต่างกันไปเฉพาะถิ่น บางครั้งคำที่ใช้พูดจากันเป็นคำเดียว ความหมายต่างกันแล้วยังใช้สำเนียงที่ต่างกัน จึงมีคำกล่าวที่ว่า “สำเนียง บอกภาษา” สำเนียงจะบอกว่าเป็นภาษาอะไร และผู้พูดเป็นคนถิ่นใด อย่างไรก็ตามภาษาถิ่นในประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นภาษาถิ่นเหนือ ถิ่นอีสาน ถิ่นใต้ สามารถสื่อสารเข้าใจกันได้ เพียงแต่สำเนียงแตกต่างกันไปเท่านั้น

ภาษาไทยมาตรฐาน

ภาษาไทยมาตรฐานหรือบางทีเรียกว่า ภาษาไทยกลางหรือภาษาราชการ เป็นภาษาที่ใช้ สื่อสารกันทั่วประเทศและเป็นภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้คนไทยสามารถใช้ภาษาราชการ ในการติดต่อสื่อสาร สร้างความเป็นชาติไทย ภาษาไทยมาตรฐานก็คือภาษาที่ใช้กันในเมืองหลวง ที่ใช้ติดต่อกันทั้งประเทศ มีคำและสำเนียงภาษาที่เป็นมาตรฐาน ต้องพูดให้ชัดถ้อยชัดคำได้ตามมาตรฐานของภาษาไทย ภาษากลางหรือภาษาไทยมาตรฐานมีความสำคัญในการสร้างความเป็นปึกแผ่น วรรณคดีมีการถ่ายทอดกันมาเป็นวรรณคดีประจำชาติจะใช้ภาษาที่เป็นภาษาไทยมาตรฐานในการสร้างสรรค์งานประพันธ์ ทำให้วรรณคดีเป็นเครื่องมือในการศึกษาภาษาไทยมาตรฐานได้

ภาษาพูดกับภาษาเขียน

ภาษาพูดเป็นภาษาที่ใช้พูดจากัน ไม่เป็นแบบแผนภาษา ไม่พิถีพิถันในการใช้แต่ใช้สื่อสารกันได้ดี สร้างความรู้สึกที่เป็นกันเอง ใช้ในหมู่เพื่อนฝูง ในครอบครัว และติดต่อสื่อสารกันอย่างไม่เป็นทางการ การใช้ภาษาพูดจะใช้ภาษาที่เป็นกันเองและสุภาพ ขณะเดียวกันก็คำนึงว่าพูดกับบุคคลที่มีฐานะต่างกัน การใช้ถ้อยคำก็ต่างกันไปด้วย ไม่คำนึงถึงหลักภาษาหรือระเบียบแบบแผนการใช้ภาษามากนัก

ส่วนภาษาเขียนเป็นภาษาที่ใช้เคร่งครัดต่อการใช้ถ้อยคำ และคำนึงถึงหลักภาษา เพื่อใช้ในการสื่อสารให้ถูกต้องและใช้ในการเขียนมากกว่าพูด ต้องใช้ถ้อยคำที่สุภาพ เขียนให้เป็นประโยค เลือกใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในการสื่อสาร เป็นภาษาที่ใช้ในพิธีการต่างๆ เช่น การกล่าวรายงาน กล่าวปราศรัย กล่าวสดุดี การประชุมอภิปราย การปาฐกถา จะระมัดระวังการใช้คำที่ไม่จำเป็นหรือ คำฟุ่มเฟือย หรือการเล่นคำจนกลายเป็นการพูดหรือเขียนเล่นๆ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) บางครั้งเรียกว่า ภูมิปัญญาชาวบ้าน เป็นกระบวนทัศน์ (Paradigm) ของคนในท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคน คนกับธรรมชาติ เพื่อความอยู่รอด แต่คนในท้องถิ่นจะสร้างความรู้จากประสบการณ์และจากการปฏิบัติ เป็นความรู้ ความคิด ที่นำมาใช้ในท้องถิ่นของตนเพื่อการดำรงชีวิตที่เหมาะสมและสอดคล้องกับธรรมชาติ ผู้รู้จึงกลายเป็น ปราชญ์ชาวบ้านที่มีความรู้เกี่ยวกับภาษา ยารักษาโรคและการดำเนินชีวิตในหมู่บ้านอย่างสงบสุข

ภูมิปัญญาทางภาษา

ภูมิปัญญาทางภาษาเป็นความรู้ทางภาษา วรรณกรรมท้องถิ่น บทเพลง สุภาษิต คำพังเพยในแต่ละท้องถิ่น ที่ได้ใช้ภาษาในการสร้างสรรค์ผลงานต่างๆ เพื่อใช้ประโยชน์ในกิจกรรมทางสังคมที่ต่างกัน โดยนำภูมิปัญญาทางภาษาในการสั่งสอนอบรมพิธีการต่างๆ การบันเทิงหรือการละเล่น มีการแต่งเป็นคำประพันธ์ในรูปแบบต่างๆ ทั้งนิทาน นิทานปรัมปรา ตำนาน บทเพลง บทร้องเล่น บทเห่กล่อม บทสวดต่างๆ บททำขวัญ เพื่อประโยชน์ทางสังคมและเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมประจำถิ่น

ระดับภาษา

ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่คนในสังคมจะต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องกับสถานการณ์และโอกาสที่ใช้ภาษา บุคคลและประชุมชน การใช้ภาษาจึงแบ่งออกเป็นระดับของการใช้ภาษาได้หลายรูปแบบ ตำราแต่ละเล่มจะแบ่งระดับภาษาแตกต่างกันตามลักษณะของสัมพันธภาพของบุคคลและสถานการณ์

การแบ่งระดับภาษาประมวลได้ดังนี้

๑. การแบ่งระดับภาษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

๑.๑ ภาษาที่ไม่เป็นทางการหรือภาษาที่เป็นแบบแผน เช่น การใช้ภาษาในการประชุม ในการกล่าวสุนทรพจน์ เป็นต้น

๑.๒ ภาษาที่ไม่เป็นทางการหรือภาษาที่ไม่เป็นแบบแผน เช่น การใช้ภาษาในการสนทนา การใช้ภาษาในการเขียนจดหมายถึงผู้คุ้นเคย การใช้ภาษาในการเล่าเรื่องหรือประสบการณ์ เป็นต้น

๒. การแบ่งระดับภาษาที่เป็นพิธีการกับระดับภาษาที่ไม่เป็นพิธีการ การแบ่งภาษาแบบนี้เป็นการแบ่งภาษาตามความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นระดับ ดังนี้

๒.๑ ภาษาระดับพิธีการ เป็นภาษาแบบแผน

๒.๒ ภาษาระดับกึ่งพิธีการ เป็นภาษากึ่งแบบแผน

๒.๓ ภาษาระดับที่ไม่เป็นพิธีการ เป็นภาษาไม่เป็นแบบแผน

๓. การแบ่งระดับภาษาตามสภาพแวดล้อม โดยแบ่งระดับภาษาในระดับย่อยเป็น ๕ ระดับ คือ

๓.๑ ภาษาระดับพิธีการ เช่น การกล่าวปราศรัย การกล่าวเปิดงาน

- ๓.๒ ภาษาระดับทางการ เช่น การรายงาน การอภิปราย
- ๓.๓ ภาษาระดับกึ่งทางการ เช่น การประชุมอภิปราย การปาฐกถา
- ๓.๔ ภาษาระดับการสนทนา เช่น การสนทนากับบุคคลอย่างเป็นทางการ
- ๓.๕ ภาษาระดับกันเอง เช่น การสนทนาพูดคุยในหมู่เพื่อนฝูงในครอบครัว

วิจารณ์ญาณ

วิจารณ์ญาณ หมายถึง การใช้ความรู้ ความคิด ทำความเข้าใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีเหตุผล การมีวิจารณ์ญาณต้องอาศัยประสบการณ์ในการพิจารณาตัดสินสารด้วยความรอบคอบ และอย่างชาญฉลาดเป็นเหตุเป็นผล

คณะผู้จัดทำ

คณะที่ปรึกษา

นางวรุพรัตน์ ภัทรกุลบดินทร์ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเวตวันธรรมาวาส

คณะทำงาน

๑. นางสาวสาธิตี บุนนาค	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
๒. นายดุรงค์กร นุ่มเกลี้ยง	ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
๓. นายธีรพงศ์ ภูงามดี	ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย